

ASHA ARCHIVES
1025

ASHA ARCHIVES

ABRA ARCHIVES

सिद्धार्थ मठ

1.025

॥ वं. ॥ अस्ति श्री गणेशाय नमः ॥ ॥ श्री देवे नमः ॥

॥ १ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ यदुत्तमं परमं लोके सर्वरक्षा
करं नृणाम् ॥ यन्नैकस्य विद्वद्व्यासं तन्मै ब्रूहि यि
नाम ह ॥ २ ॥ ब्रह्मा उवाच ॥ अस्ति गुह्यं तमं विप्र सर्व ॥ रामः
भूतो यकारकः ॥ देव्यास्तु कवचं पुराणं कृणुष्व महा ॥ ३ ॥

मुने ॥ २ ॥ प्रथमं शैलपुत्री च द्वितीयं ब्रह्म चरिणी ॥
तृतीयं चंद्रवर्ति कुष्माण्डादि चतुर्थक ॥ ३ ॥ पंचमं
स्कंदमोनेति षष्ठं कात्यायनीति च ॥ सप्तमं काल्यात्री
वमहोगोरीति वाष्टम ॥ ४ ॥ नवमं सिद्धिदातावन
वदुर्गाप्रकीर्तिना ॥ उक्तान्येतामिनामानि ब्रह्मणे

॥ वं. ॥ वमहात्मना ॥ ५ ॥ अग्निना दह्यमानस्तु शत्रुमध्ये
 ॥ २ ॥ गतो रोगो ॥ विषमे दुर्गमे चैव भयार्ता शरणागता ॥ ६ ॥
 ॥ नेतेषां जायते किंचिदष्टमं रक्षासंकेतं ॥ नायदं
 तस्य यश्यामि शोकदः खमय नहि ॥ ७ ॥ येस्तु भः ॥ समः
 त्वया स्मृता नु न ते वा सिद्धिप्रजायते ॥ प्रतप्तस्थातु ॥ २ ॥

वासुराडावाराहिमहिषासना ॥ ८ ॥ सेंद्रागजसमाः
 रुढा वैष्णवी गरुडासना ॥ ९ ॥ माहेश्वरी वृषारूढा कोमा
 री शिखिवाहना ॥ १० ॥ बाह्मी हंससमा रुढा सर्वाभ
 रणाभूषिता ॥ ११ ॥ नानाभरणा शोभा व्यानाना रत्नोपशो
 भिता ॥ १२ ॥ दृश्यन्ते रथमारूढा दिव्याः क्रोधसमाकु

॥ वं ॥ लाः ॥ शंखं चक्रं गदां शक्तिं हनुं च मुद्रां लायुधं ॥ ११ ॥
॥ ३ ॥ खेटकं तोमरं चैव परं पाशं मे वच ॥ कुंतायुधं त्रिशू
लं च शार्ङ्गं युधमुत्तमं ॥ १२ ॥ देत्यानां देहनाशाय भः
क्त्यानामभयाय च ॥ धारयन्त्यायुधानि त्वं देवानां वहि ॥ रामः ॥
तायेव ॥ १३ ॥ नमस्ते स्तुमहो रौद्रे महाघोरपराक्रमे ॥ ३ ॥

महाबले महोत्साहे महामयविनाशिनी ॥ १४ ॥
आहिमां देवि दुःप्रसेधशत्रूणां भयवर्द्धिनी ॥ प्राः
आरक्षतुमो मे नृन्नी आश्रयेयामग्निदेवता ॥ १५ ॥ दक्षि
णारक्षवागहीने त्र्यम्बकधारिणी ॥ प्रतीत्या वा
हणी रक्षेद्वायुमृगवाहिनी ॥ १६ ॥ उदीच्यां र

॥ वं. ॥
॥ ४ ॥

क्षकौमारी ईशान्यान्त्रलधारिणी ॥ उर्द्ध्ववक्ष्मणीमिर
क्षेदधम्याद्वैद्यवीनथा ॥ १७ ॥ एवं दशारि रक्षेः
वामं तज्जशर्ववाहना ॥ जयामे अत्रतः स्थानु विजया
स्थानुपृष्टतः ॥ १८ ॥ अजिता वामपार्श्वे तु दक्षिणे
वायव्यजिता ॥ शिखामेद्यातिनी रक्षेदुमा मूर्द्धिः ॥

॥ रामः ॥
॥ ४ ॥

यवस्थिता ॥ १९ ॥ सा लाधरी ललाटे वभुवोर्मध्ये
शशिनी ॥ त्रिशोत्रा वभुवोर्मध्ये यमचंटा ॥ शके
॥ २० ॥ शशिनी वभुवोर्मध्ये ओत्रयोद्धरवासिनी
॥ कयो लोकास्त्रिकारक्षोत्कर्णमूले वशंकरी ॥ २१
॥ नाशिकायां सुगंधावउत्तरोष्ठे ववर्जिका ॥ अध

॥ चं ॥ रेवामृतकलाजिह्वायां तुल्यं रत्नम् ॥ १२ ॥ दन्ताच्च
॥ ५ ॥ क्षत्रकोमारीकंठमध्ये तु चण्डिका ॥ चण्डिकाचित्र
चण्डवमहामायावता लुके ॥ १३ ॥ कामाख्याचीव
करक्षोदाचमे सर्वमंगला ॥ श्रीवायामङ्कालीव ॥ रामः ॥
पृष्ठवंशे धनुर्द्वारी ॥ १४ ॥ नीलश्रीवावहिकं टेनली ॥ ५ ॥

कानलकूवरि ॥ खड्गधारीगुणभोक्त्रोवाहमेवग्रधा
रिणी ॥ १५ ॥ हस्तयोर्द्विजिगीक्षेदं विंकाचोत्तीष
व ॥ नखांश्च लेखरीक्षेत्कुक्षौ रक्षेत्तले श्वरी ॥ १६ ॥
स्तनौ रक्षेन्महादेवीमनःशोकविनाशिनी ॥ हृद
ये ललितादेवी उदरे शूलधारिणी ॥ १७ ॥ नामो व

॥ वं ॥ कामि निरक्षे दुस्वगुह्येश्वरी तथा ॥ प्रतना कामि
॥ ६ ॥ कामि दुग्देमहिषवाहिनी ॥ २४ ॥ कव्या भगवती
रक्षे जानुनिविंध वासिनी ॥ जंघेमहावलाप्रो
क्ता जानुमध्ये विनायकी ॥ २५ ॥ गुल्फयो नो रसि
ही वयादष्टष्टे मि तो जसि ॥ पादांगुली सुश्रीध

॥ रमः ॥

॥ ६ ॥

धरी रक्षे त्यादास्थल वासिनी ॥ ३० ॥ दंष्ट्रा कशालि
नी रक्षे त्केशांचे बोद्धे केशिनी ॥ रोमकूपेषु कोमारी
त्वचं वागे श्वरी तथा ॥ ३१ ॥ रक्तमज्जा वसा मांसा न्य
स्थिमेदांसि यावती ॥ अत्राणि कालरात्रि कृपितं च
मुकुटेश्वरी ॥ ३२ ॥ यदावती यद्वकोशे कफवृद्धा म

॥ वं ॥

॥ ७ ॥

शिरसा ॥ ज्वाला मुखी नसा ज्वाला मभे व्यासर्वसं

विष ॥ ३३ ॥ अक्रं वत्सागि मिरक्षिकायां क्रेत्रे शरीत

था ॥ अहंकारं मनो बुद्धिरक्षमि धर्मधारिणी ॥ ३४ ॥ प्रा

णापानतथा व्यानसमानोदानमेव च ॥ वज्रहस्ता वमेर ॥ रामः ॥

क्षेत्राणां कल्पवृक्षाभने ॥ ३५ ॥ रसेरूपे वगंधे च शब्दे ॥ ७ ॥

संयुक्ता योगिनि ॥ सत्त्वं रजस्तमश्चैव रक्षेत्रा रायणी

तदा ॥ ३६ ॥ आयुर्मरक्षवागाहि धर्मरक्षतु वैष्णवः

वी ॥ गोत्रमिन्द्रागि मिरक्षेत्रा यन्मरक्षवडिके ॥ ३७ ॥

पुत्रा वृक्षे नमहारक्षमी भार्या रक्षतु मे रवी ॥ पंथानं

मुपयारक्षेत्रा मार्गक्षेम करीतथा ॥ ३८ ॥ राजद्वारे म

॥ वं ॥
॥ ६ ॥

कलाभवेतस्यैवे लोकेष्वयराजितः ॥ जीवेद्वयं शानं
सायमपमृत्युविवर्जितः ॥ ४५ ॥ नश्यति बाधयः सर्व
लूताविस्फोटकादयः ॥ स्थावरं जंगमं वापि कृत्तिमं
आयियद्वियं ॥ ४६ ॥ अभीवाराणि सर्वाणि मन्त्रयन्त्राः ॥ रामः ॥
शिभूतले ॥ भूवराः खेवराश्चैव कुलजाश्चोपदेश ॥ ६ ॥

का ॥ ४७ ॥ सहजा कुलजामालाङ्गिकिनी शाकिनी
या ॥ अन्तरीक्षचराद्याङ्गिकिन्यश्च महावला ॥ ४८ ॥
ग्रहभूतपिशाचश्च यक्षगंधर्वाश्च सा ॥ ब्रह्मराक्षस
वेतात्वाः कुष्माङ्गभैरावदयः ॥ ४९ ॥ नश्यति दर्शना
तस्य कवचे हृदि संस्थिते ॥ मानो नतिर्भवेद्राज्यं ते

॥ वं ॥ जोहृदिकरं यं ॥ ५० ॥ यससावर्द्धने सोपिकीर्तिमंजि
॥ १० ॥ तमूतले ॥ जयेत्सप्तशतिवन्ति कृत्वा तु कवचं पुरा
॥ ५५ ॥ यावद्भूमं तलधत्ते सशैलवनकाननं ॥ तावन्ति ह्य
निर्मोदिन्यांसततीः पुत्रपौत्रकी ॥ ५२ ॥ दिक्षो जे परमं ॥ रामः ॥
स्थानं यत्सुरैरपि दुर्लभं ॥ प्राप्नोति पुरुषो नित्यं म ॥ १० ॥

हामायाप्रसादतः ॥ ५३ ॥ ॥ इति श्रीहरिहरव्रह्मा
विरचिते देव्याकवचसमाप्तम् ॥ ॥ अथिरुवाच ॥
जयंति मंगलाकाली भद्रकाली कपालीनी ॥ दुर्गा
क्षमाश्रीवाधात्री स्वाहास्वधानमोस्तुते ॥ १ ॥ मधुकै
टभवेद्राविविधात्री वरदे नमः ॥ रूपं देहि जयं देहि

॥ वं. ॥ यशोदेहिद्विषो जहि ॥ २ ॥ महिषासुरनिर्नासिविधा
॥ ११ ॥ विवरदेनमः ॥ रूपं देहि जयं देहि यशोदेहिद्विषो ज
हि ॥ ३ ॥ रक्तबीजवधे देवी वंद्यं मुंजविनाशिनी ॥ रूपं
देहि जयं देहि यशोदेहिद्विषो जहि ॥ ४ ॥ ओं मं स्ये ॥ रामः ॥
वनिष्ठमस्य धूमाक्षस्य मर्दिनी ॥ रूपं देहि जयं दे ॥ ११ ॥

हियशोदेहिद्विषो जहि ॥ ५ ॥ वंदितां चिद्युगे देवि दे
वि देवि सोभाग्यदायिनी ॥ रूपं देहि जयं देहि यशोदे
हिद्विषो जहि ॥ ६ ॥ अविंध्य रूपवरि ते सर्वशत्रुवि
नाशिनी ॥ रूपं देहि जयं देहि यशोदेहिद्विषो जहि
॥ ७ ॥ कनेभ्यः सर्वदा भक्त्या वंदिते कंदुरिताय दे ॥ रु

॥ वं ॥ यंदेहि जयंदेहि यशोदेहि हि द्वेषो जहि ॥ ११ ॥ सुव द्यो
॥ १२ ॥ भक्तिपूर्व वाचं डिके व्याधिना सिनी ॥ रूपं देहि जयं
देहि यशोदेहि हि द्वेषो जहि ॥ १२ ॥ देहि सोभाग्यमोगं
देहि देवि परं सुखं ॥ रूपं देहि जयं देहि यशोदेहि हि
द्वेषो जहि ॥ १० ॥ विधेहि द्विष्यतां शं विधेहि वलमुच्च ॥ १२ ॥

॥ रामः ॥

॥ १२ ॥

के रूपं देहि जयं देहि यशोदेहि हि द्वेषो जहि ॥ ११ ॥ वि
धेहि देवि कल्याणं विधेहि परमाश्रयं ॥ रूपं देहि ज
यं देहि यशोदेहि हि द्वेषो जहि ॥ १२ ॥ सुखसुखशिरस्त
निष्टुष्टश्चरणं विवेकं ॥ रूपं देहि जयं देहि यशोदेहि हि
द्वेषो जहि ॥ १३ ॥ विद्यावंतं यशस्वं तं लक्ष्मीवंतं जनकुरु

॥ वं ॥ ॥ ॥ रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषा जहि ॥ १४ ॥ प्रच
 ॥ १३ ॥ उदेत्यदप्येव च त्रिके प्रगाताय मे ॥ रूपं देहि जयं देहि
 यशो देहि द्विषा जहि ॥ १५ ॥ चतुर्भुज चतुर्वक्त्र संसृते
 परमेश्वरी ॥ रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषा जहि ॥ १६ ॥ रामः ॥
 च ॥ कृष्णेन सृते देवि शश्वद्वक्त्रा तदा विवेक ॥ रूपं दे ॥ १३ ॥

हि जयं देहि यशो देहि द्विषा जहि ॥ १७ ॥ हिमाचल
 मुता नाथ संसृते परमेश्वरी ॥ रूपं देहि जयं देहि य
 शो देहि द्विषा जहि ॥ १८ ॥ इन्द्राणीयति सद्भाव प्रजि
 ते परमेश्वरी ॥ रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषा ज
 हि ॥ १९ ॥ देवि ~~कृष्णेन सृते देवि शश्वद्वक्त्रा तदा विवेक~~ ॥ रूपं दे

प्रचंडो हंड उदेत्यदप्येव च त्रिके प्रगाताय मे ९

॥ वं ॥ पंदेहि जयंदेहिय शोदेहि द्विषो जहि ॥ २० ॥ देवि भक्त
॥ १४ ॥ जनोद्दाम दत्ता नंदो जयें विवेको ॥ रुयंदेहि जयंदेहिय शो
देहि द्विषो जहि ॥ २१ ॥ पत्नी मनोरमं देवि मनोदत्ता नु
सारिणी ॥ भारणी दुर्ग संसार सागम्य कुलोद्भवा ॥ २२ ॥ राम ॥
इंदुला त्रयति त्वा तुम हास्तो त्रय ठेनरः ॥ सत सप्त स ॥ १४ ॥

निं संख्या वरमाप्नोति संयदः ॥ २३ ॥ ॥ इति श्री चर्म
वासुति सभा ॥ ॥ नमः शिवाय ॥ ॥ भाषित्वा
व ॥ विश्वं कृतं ज्ञानं देहाय त्रिविधं दिव्यं चक्षुषे ॥ श्रेय
ः प्राप्तिं कामनिमित्ताय नमः सोमार्द्धधारिणो ॥ २ ॥ सर्व
मेतद्विनायस्तुमंत्राणां भाषिकी त्वकं ॥ सोपिष्टे ममः

॥ वं ॥

॥ २५ ॥

वाप्नोति स ततं जायते त्वरं ॥ २ ॥ सिद्धं तु चाटनादीनि
वस्तूनी स कलान्यापि ॥ एतेन सुवर्ता देवी स्तोत्रं दृष्ट्वा
न सिद्ध्यति ॥ ३ ॥ नमंत्रं नो षधं तत्र न किंचिदपि विद्य
ते ॥ विना जायते न सिद्ध्यति सर्वमुच्चाटनादिकं ॥ ४ ॥ स ॥ रामः ॥
भक्तान्यापि सिद्ध्यति लोकोत्सुकामिमां हरेः ॥ कृत्वा ॥ २५ ॥

राणां मधिये देवानां च पुरंदरे ॥ २ ॥ तत्रासुरैर्महावीर्यै
देवैः सैन्यं पराजितं ॥ जित्वा वसु कलान् देवानिन्द्रो भूम्न
महिषासुरा ॥ २ ॥ ततः पराजिता देवाः पद्मयोनिं प्रजा
पतिं ॥ परस्मै न्यगतास्तथैव सगरुडध्वजौ ॥ ३ ॥ यथा
वृत्तं तयोस्तद्वन्महिषासुरवेष्टितं ॥ त्रिदशाः कथया

॥८०॥ मासुर्देवाभिभवविलरं॥४॥सूर्येद्राग्निलेन्दूनायम
॥१६॥ स्यवरुणास्यव॥अन्येषांवाधिकारांसखयमेवाधिति
इति॥५॥स्वर्गान्निराकृताःसर्वेनेन्द्रेवगणाभुवि॥वि॥रामः॥
वर्गजियथामर्त्यामहिषेरादुरात्मना॥६॥एतद्वंकथि॥१६॥
तंसर्वममशरिविवेहितं॥सरावप्रयन्नास्मोवधस्त

स्यविविंल्यता॥७॥ईश्वरनिशम्यदेवानांवचांसिम
धुस्त्रदन॥वकारकोपशंभुअभुक्रुटिकुटिलाननो
॥८॥ततोतिकोपधुरास्यवक्रिणोवदनातत॥नि
अक्राममहतेजोवह्नराःशंकरस्यव॥९॥अन्येषां
वैवदेवानांशक्रादीनांशरितः॥निर्गतंमुमहते

॥ ८० ॥ जसं चैक्यं समगच्छतः ॥ १० ॥ अतिवते जसः कूटं ज्वः
॥ ११ ॥ लज्जामि वर्यवतं ॥ दद सुस्ते सुगस्तत्र ज्वाला व्याप्तिदि
गंतरं ॥ १२ ॥ अतुलं तत्र तते जः सर्वदेवशरीरजं ॥ एक
स्य तदभून्नारी व्याप्तलोकत्रयं त्रिषा ॥ १३ ॥ यदभू ॥ रामः ॥
क्षं भवते जस्तेना जायतत मुखं ॥ याम्पिन चाभवन्के ॥ १४ ॥

शवाहवो विष्णुते जसा ॥ १५ ॥ सोम्येन स्तनयो युग्मं
मध्यं वै देशावाभवत् ॥ वारुणो न च जंधोरु निजं
वस्ते जसा भवः ॥ १६ ॥ वक्षसास्ते जसा पादौ तदंगु
ल्योर्ध्वं ते जसा ॥ वस्तेनां च करं गुल्फौ वै देशाव
नासिका ॥ १७ ॥ भस्यास्तु दंताः संभूताः प्राजायते

॥ चै० ॥ न ते जसा ॥ न य न वि त यं ज जे न था या व क ते जसा ॥ १६ ॥
॥ १८ ॥ ॥ भुवो व स ध्य यो जे जः अवणा व नि ल स्य च ॥ अन्ये
यां वै व दे वा नां स भ व स्ते ज सां शि वा ॥ १७ ॥ न तः स म दे वा स्त
नां ते जो रा सि स मु द्वा ॥ नां वि त्त्वा क्य मु दं प्रा पु र म रा ॥ रा मः ॥
म हि या र्दि ताः ॥ १८ ॥ न तो दे वा द दु र्गा स्त स्मि र्वा नि र्वा ॥ १९ ॥

न्या यु धा नि व ॥ श लं श र ता दि नि य्क्ष ष्य द दो न स्ये पि
ना क ष्ट क ॥ २० ॥ च क च द त वा त्कु ल्पः स मु न्या द्य स व
क तः ॥ २० ॥ शं खं च व रु णाः स त्ति दं त्रो दं स्ये दु ता श
न ॥ भा रु तो द त वां था य वा रा णां प्र रो त स्ये शु वि ॥ २१ ॥
व ज्र मि न्द्र स मु न्या द्य कु लं श द म रा धि यः ॥ द दो न

॥ २० ॥ स्येसहस्राक्षो घटो मेरावता ऊजात ॥ २२ ॥ कालदंडा
॥ २१ ॥ द्यमोदंडं याशं वा वृषतिर्द्विदो ॥ प्रजायति स्वाक्षमालां
द्विदो वृक्षकर्मजलु ॥ २३ ॥ समस्तरोमकूयेषु निजरः
शमीन्दीवाकरः ॥ कालश्च दत्तवान्वक्तुं तस्यैव मव ॥ यमः ॥
निर्मलं ॥ २४ ॥ क्षिरोदद्यामलहारमजरेव तथा व ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ धृजामरिणं तथा दिव्यं कुंडलेकटकानि च ॥ २७ ॥
अर्द्धचंद्रं तथा शुभ्रं केयुशं सर्वबाहुषु ॥ नुषुरैविमलो
सहस्रवेयकमनुत्तमम् ॥ २८ ॥ अंगुलीयकरनाः
निभमस्तास्वंगुलीषु च ॥ विश्वकर्माद्विदो नस्येः
परं वातिनिर्मलं ॥ २९ ॥ अस्त्रायनेकरूपाणि

॥ ८० ॥ तथाभेद्यं च दंशनं ॥ अस्त्रानंयं कजं मात्वा शिरस्य

॥ ८१ ॥ रसि वायुगम ॥ ८२ ॥ अददज्जल्वलधिसुभ्येयं कजं चा

तिशोभनम् ॥ हिमवान्वाहनं सिंहं रत्नानि विविधा

निच ॥ ८३ ॥ ददावश्च न्यसुरयायानयात्र धनाधियः ॥ गमः ॥

॥ शेषश्च सर्वनागिशोभामणिगणिविभूषितम् ॥ ८४ ॥ ॥ ८० ॥

नागहारं ददौ तस्येधतेयः पृथिवीमिमं ॥ अन्ये रयि
सुरैर्देविभूषणैशयुधैस्तदा ॥ ८५ ॥ संमानितानना
दोच्चैः सादृहासं मुहुर्मुहुः ॥ तस्यानादेन द्यौरया क
त्नामापूरीत नमः ॥ ८६ ॥ अमायतातिमहताप्रति
शब्दो महानभूत् ॥ बुधुः सकला लोकाः समुद्रा

॥ वं० ॥ चवर्कयिसे ॥ ३३ ॥ चवा लव सुधा वे लुः सकला च म
 ॥ २२ ॥ ही धरा ॥ जयेति देव्या च मुदा नाम्बुः सिंहवाहिनी
 ॥ ३४ ॥ तुष्टुवुर्मुनयश्चेनां भक्तिनम्रात्ममूर्तयः ॥ द
 द्वा समस्तसु दुर्वैत्रे लो क्यममरायः ॥ ३५ ॥ सन्नद्धा ॥ रामः ॥
 रिवल्लभे न्यासे समुत्तस्थुरुदायुधाः ॥ आः किमेत ॥ २५ ॥

दिति क्रोधादाभाष्यमहिषासुरः ॥ ३६ ॥ अभ्यधा
 वततशब्दमशेषैरसुरैर्दतः ॥ सदृशततो देवी व्या
 प्रलोकत्रयां विधा ॥ ३७ ॥ पादाक्रान्तान् भुवं
 किरितिल्लिखितां वराम् ॥ क्षोभिना शेषया नाः
 लाधनुर्ज्यानिः खनेन ना ॥ ३८ ॥ दिशो भुजसहस्रे

॥८०॥

रासमंताद्व्याप्संस्थितां॥ नतः प्रवृत्ते युद्धं तथा दे

॥८२॥

व्यासुर्गद्विषां॥३२॥ शस्त्रास्त्रैर्वदुधामुक्ते रादीपितदि
गंवरां॥ महिषासुरसेना नीश्चिदुगारव्यामहासुरः॥

४०॥ युयुधेवमरश्चान्येश्चतुरंगवन्तान्वितः॥ रथा ॥ रामः॥
नामयुतेषां द्विः॥ रुद्राश्च व्यामहासुरः॥४१॥ अयु ॥२२॥

धत्तायतानां वसहस्त्रेन महाहनुः॥ पंचासद्विश्च
नियुते रसलोमामहासुरः॥४२॥ अयुतानां शतैः
षाड्विंशत्कलो युयुधेरगा॥ गजवाजिसहस्रैश्चैर
नेकैः परिवारितः॥४३॥ एतोरथानां को व्यावयुद्धे
तस्मिन्त्रयुध्यत॥ विडात्तारव्यामहादेवः पंचाशः॥

॥ व० ॥ द्विरथायुजे ॥ ४४ ॥ युयुधे संयुगे तत्र रथानां यस्मिन्
॥ २३ ॥ तः ॥ अन्ये च तत्रायुजं शौर्यनागहयैर्दृता ॥ ४५ ॥ यु
युधुः संयुगे देवासह तत्र महासुराः ॥ कोटिकोटि
सहस्रे सुरथानां दंतिनां तथा ॥ ४६ ॥ हयानां च वृ ॥ रामः ॥
नो युद्धे तत्राभून्महिषासुराः ॥ नो मरैर्भिदि यानि च ॥ २३ ॥

शक्तिभिर्मुशलेस्तथा ॥ ४७ ॥ युयुधुः संयुगे देवा खड्गे
परशुपदिशे ॥ केचिच्च विदुषुः शक्तिः केचित्पाशा
स्तथापरे ॥ ४८ ॥ देवी खड्गप्रहारेणुजतां हंतुं प्रवक्र
मुः ॥ सापि देवी तजस्तानि शस्त्राण्यस्त्राणि च तिकाः
॥ ४९ ॥ त्रीन्नेव प्रविक्रदन्ति जशस्त्रास्त्रवर्षिणी ॥

॥ वी० ॥ अनायस्ताननादेवीस्तूयमानासुरार्थिभिः ॥ ५० ॥

॥ २४ ॥ मुमोवासुरदेहेषुशस्त्राणपस्त्राणिवेश्वरी ॥ सोपिकु

द्वाधुतसंतेदेव्यावाहनकेशरी ॥ ५१ ॥ ववागसुर

सेन्येषुवनेष्विवदुताशन ॥ निश्वासांसुमुवेयाश्च ॥ राम ॥

युध्यमानाणिमिका ॥ ५२ ॥ तएवसद्यःसंभूताः ॥ २४ ॥

गणासतसहस्रशः ॥ युयुधुस्तेपरअभिभिर्दियात्वासि

पट्टिद्वौ ॥ ५३ ॥ नाशयन्तोसुरगणान्देवीशक्त्युपहृदिः

ताः ॥ अवादयन्तपट्टांगणाः शंखास्तथायरे ॥ ५४ ॥ मृ

दंगाश्चतथैवान्यतस्मिन्युद्धमहोत्सवे ॥ ततोदेवीत्रीष्ट

लेनगदयाशक्तिवृद्धिभिः ॥ ५५ ॥ खड्गादिभिश्चशन

॥ वं० ॥ शोनिजघामहासुरान्॥ पातयामास वैवान्यान् च टास्र
॥ २५ ॥ नविमहि जानु॥ ५६ ॥ असुराभुविपाशेन बद्धवान्
न कर्षयत्॥ किंविद्विधा कृतास्तीक्ष्णो रवद्रुपातेस्तथाप
॥ ५७ ॥ विषोपि तानि पातेन गदया भुवि शरत्ते॥ विमु॥ रामः॥
अकेविद्रुधिरं सुशनेन भृशं हता॥ ५८ ॥ केविन्नीपति॥ २५ ॥

नाभुमौभिन्नाः श्रुतेन वदसि॥ निरंतरः शरीरे घरा क
ताः केविद्रुगाजिरे॥ ५९ ॥ सेनानुकारिणः प्राणान्मुमुचु
स्त्रिदशार्दनाः॥ केषां चिद्वाहवः किन्नाच्छिन्नग्रीवास्तथा
परे॥ ६० ॥ शिरं सियेतुरन्येषामन्येमध्ये विदारिता॥ वि
छिन्नजंघास्त्वपरेपेतुर्व्यामहासुरा॥ ६१ ॥ एकवाह

॥२०॥ शिवसूता के विदेवादिधातुता ॥ किन्त्येपि वा न्येतिर
॥२६॥ सिपतिताः पुनरुत्पिताः ॥६२॥ कवन्धा युयुधुर्देवा गृही
तपरमा युधा ॥ न नृनुश्चापरेतत्रयुद्धे नुर्यत्नयाश्चिताः
॥६३॥ कवन्धाश्चिन्नैश्चिरसः खड्गशक्त्युद्दिष्टा गायः ॥ ति ॥ राम ॥
हृतिहृतिभासं तो देवीमन्ये महासुराः ॥६४॥ यातिनेरथ ॥२६॥

गाश्चैरसुरैश्च वसुंधरा ॥ अंगम्यासा भवतत्रयत्रामृतं
महारणा ॥६५॥ शोणितोद्यामहानद्यः सद्यस्तत्र वि
सृजुवः ॥ मध्ये वासुरैर्सेन्यस्य वारणां सुखाजिना ॥६६॥
क्षोणिततमहोर्सेन्यमसुराणां तथैविकाः ॥ निन्येक्षयं
यथावन्दिहस्तृणा दारुमहावयं ॥६७॥ सर्वसिंहो महाना

॥ वं० ॥ दमुस्तजं धुतं के शरः ॥ शरीरेभ्यो मरिगा मसू नी वचिचि
॥ २७ ॥ न्वति ॥ द्यः देव्या गरीश्वने स्त व कृतं पुं दंतथा सुरैः ॥ यथे
षा तुष्टु बुद्धे वा पुष्पा दृष्टि मु बोदिभिः ॥ ६६ ॥ ईति श्री
भार्क राट्टेय पुराणे सावीरिका मन्वन्तरे देवी महात्म्ये महिषा ॥ यमः ॥
सुरैः न्यवधः द्विजियो ध्यायः ॥ ॥ रुषिं रुवाच ॥ ॥ २७ ॥

निहन्त्यमानं तस्मै न्यमवलो क्य महासुरा ॥ सैनानी चि
क्षारः कोया द्यो यो दुमथा वि कां ॥ २८ ॥ स देवी शर वर्षगा
व वर्ष समरे सुरा ॥ यथा मेरुः गिरिः शृंगं तोय वर्षगा तो
यदः ॥ २९ ॥ तस्य द्वि त्वा ततो देवी त्री त्रये व शरि त्क रा
न ॥ जघान तुरगा न्वा शीर्य तारं वैव वा जिनां ॥ ३० ॥ वि

॥८॥

॥२८॥

छेदवधनुः सद्यो ध्वजं वातिसमुत्थितं ॥ विद्यावैवगा

त्रेषु किं न धन्वानमासुरो ॥ ४ ॥ सकिं न धन्वा विरथो ह

ताचो हतसारथिः ॥ अभ्यधावततो देवी खड्गवर्मधरो

मुखः ॥ ५ ॥ सिंहवाहन्यखड्गेन नीक्षणाधारेण मूर्धनी ॥

आजघानमुजेसव्ये देवी मर्ष्यति वेगवान् ॥ ६ ॥ तस्याः ॥ २८ ॥

रामः

॥२८॥

२८

खड्गो भुजं प्राप्य यया लघ्वयनं दन ॥ ततो जग्राह च

लं च कोपादरुणा लोचनः ॥ ७ ॥ विक्षेपयत्ततस्तत्

भद्रकाल्यामहासुरः ॥ जाज्वल्यमानं तेजोभीरुविवि

वमिवावरात् ॥ ८ ॥ दृष्ट्वा तदा यत्तच्छूलं देवी शूलममुं

वत् ॥ तच्छूलं स तधा तेन नीतं स वमहासुरः ॥ ९ ॥ हते त

॥६॥ ॥ सिन्धुमहावीर्यमहिषस्यवभूयते ॥ आजगामगजारु
॥२६॥ ॥ ठञ्चामरस्त्रिदशार्दनः ॥२०॥ सायिशक्तिमुमोवाप्य
देव्यास्तामंवि काद्रुतं ॥ हुंकाराभिहतांभूमौयातः
यामास्तनिप्रभा ॥२१॥ भग्नशक्तिंनियतितांदृष्टाक्रो ॥ रामः ॥
धसमन्वितः ॥ विक्षेपचामरः ॥ अलंवारोस्तदयिमा ॥२६॥

किनत् ॥२२॥ ततःसिंहःसमुत्पत्यगजकुंभांतरेस्थि
तः ॥ बाहुयुद्धेनयुयुधेतेनोच्चैस्त्रिदशारिणा ॥२३॥ यु
ध्यमानोततस्तोतुतस्मान्नागान्महीगते ॥ युयु
धातेतिसरञ्चोप्रहारेतिदारुणोः ॥२४॥ ततोवेगात्
खमुत्पन्ननियत्यवमृगारिणा ॥ करप्रहारेणाशिरस

॥ ३० ॥ आमरस्य धृथ कंकत ॥ १५ ॥ उदग्रश्च रोगो देवा शिल्पा
 ॥ ३० ॥ दृष्टादिभिर्हृतः ॥ दंतमुष्टि नलस्यैव कणलश्च निपा
 तितः ॥ १६ ॥ देवी कुद्वागदाया तैश्चुराया मासं वा दूतं
 ॥ वाष्कलं भिदिषात्वेन वारोस्तासं तेषां धर्कः ॥ १७ ॥ समः ॥
 उग्रास्य उग्रवीर्यं वज्रैव च महाहनुः ॥ त्रिनेत्रा च त्रिभू ॥ ३० ॥

लेन जघान परमेश्वरी ॥ १८ ॥ विडालस्यासिना काया
 त्यातया मासं वैशिरः ॥ दुर्द्धरं दुर्मुखं वोभौ शौरिर्नये
 यमक्षयः ॥ १९ ॥ एवं संक्षियमाणो नृसुखे सैन्ये महिषा सु
 रः ॥ माहिषेण स्वस्येण वासया मासतां गणान् ॥ २० ॥
 काञ्चित् जघ्न हारेण खुरक्षेयैस्तथा यगन् ॥ नां गुल

॥ वी० ॥ ताडितांश्चान्यांश्चगाभ्यांचविदारितान् ॥ २१ ॥ वेगेनः
 ॥ ३१ ॥ कांश्चिदपराजोदेनभ्रमणानव ॥ निश्वासपवनेनान्या
 तयामासभूतले ॥ २२ ॥ नियात्यप्रथमानीकमभ्यधा
 वतसोमुरः ॥ सिंहहंतुंमहादेव्याः कोपंचकेशांतोविका ॥ रामः ॥
 ॥ २३ ॥ सोपिकोयान्महावीर्याः खुरद्वारामहीतलः ॥ ३२ ॥

शृंगाभ्यांयवतानुच्चैश्चिक्षेपचननादव ॥ २४ ॥ वेगभ्रम
 शाविष्टुस्सामहीतस्यवशीर्यतः ॥ लांगुलेनाहतश्चा
 द्विप्लावयामाससर्वतः ॥ २५ ॥ धृतशृंगविभिन्नाश्चखंड
 खंडययुर्धनाः ॥ श्वार्सनिलालाः शतशोनिपुर्न
 भसोवलाः ॥ २६ ॥ इति कोपसमाध्यातमायतंतम

॥ वी० ॥ हासुरं ॥ दृष्ट्वा सां वडिका कोपं तद्वधाय तदा करोता ॥ २९ ॥

॥ ३२ ॥ ॥ साक्षि ह्वा तस्यैव पाशं तदवंधमहासुरं ॥ तत्पाजमा
द्विषंरुपं सोऽपि वद्वो महामुधे ॥ २८ ॥ ततः सिंहो भवं स
द्योयावत्तस्याविकाशिरः ॥ छिन्नं तितावत्पुरुषः खड्ग ॥ राम ॥
पाशिरदृश्यत ॥ २९ ॥ ततः पूर्वाशुपुरुषं देवी विच्छेदसा ॥ ३० ॥

यैके ॥ तं खड्गवर्मणा सार्द्धं ततः सोमून् महागजः ॥ ३० ॥ क
रणं च महासिंहं तच्च कर्षजं गज्जिव ॥ कर्षतस्तु करं देवी
खड्गं निरनकृत ॥ ३१ ॥ ततो महासुरो भूयो माद्विषं व
पुणस्थितः ॥ तथैव दक्षो भयामासे त्रैलोक्यं सवराचरा
रं ॥ ३२ ॥ ततः क्रुद्धा जगन्माता वडिकाया नमुत्तमम् ॥

॥ ३० ॥ पयोपनः पुनश्चैव जहासा रुरालोचन ॥ ३१ ॥ न न देवा
॥ ३२ ॥ सुराः सोपिवत्त वीर्यमदोद्धत ॥ विषाणाभ्यां च विक्षे
पवृत्तिं कां प्रतिभूधरान् ॥ ३३ ॥ सावतान् अहिनां स्तेन
वृगायंती शरोत्करैः ॥ उवाच तं मदोद्धतं मुखं गङ्गा कु ॥ राम ॥
लाक्षरम् ॥ ३४ ॥ श्रीदेवुवाच ॥ गुणगजैश्च शरामृत ॥ ३५ ॥

मधुयावत्पिवाभ्यदं ॥ मया त्वयि हनेत्रे वर्गज्जिष्णुन्या
शुदेवता ॥ ३६ ॥ कृषिरुवाच ॥ यवमुत्कासमुत्पत्य सा
रुठा तं महासुगं ॥ पादेनाक्रम्य कंठे च शूलैर्नैव मत्ताड
यत् ॥ ३७ ॥ ततः सोपि पदाक्रान्तस्तयानि जमुखा ततः
॥ अर्द्धनिःक्रान्तश्चामी देव्या वीर्यशतवृत्तः ॥ ३८ ॥ अ

॥ वं० ॥ ईनिःक्रांतपुत्रोऽपुष्यमानो महासुरः ॥ तया महासि
॥ ३४ ॥ नादेव्याशिरः क्विन्वानियाजितः ॥ ३५ ॥ ततो हा हा क
तसर्वदेत्येतेन नाशतः ॥ ब्रह्मर्षवधरंजमुस्तक
लादेवतागणाः ॥ ४० ॥ तुष्टुबुलासुरा देवीसहदिव्ये ॥ रामः
महर्षिभिः ॥ जगुर्गधर्वपतयो ननु स्यात्तरे गणाः ॥ ३४ ॥

॥ ४१ ॥ ईति श्रीमार्कंडेयपुराणासावर्गिके मन्वन्तरे दे
वीमहात्म्यमहाद्विषासुरवधः ॥ त्रितियोध्यायः ॥ ऋषि
वाच ॥ ततः सुरगणाः सर्वदेव्या ईन्द्रपुरोगमाः ॥ सु
निभोरभिरैकतुनिहतमहाद्विषासुरे ॥ १ ॥ शक्रादयः
सुरगणानीहतेति वीर्यतस्मिन्दुष्टमनिसुरगिरिव

॥३०॥ लेखदेव्या ॥ तां तुष्टुवुः प्रणतिर्नमस्त्रिशो धरां सा वाग्भिः
॥३५॥ प्रहर्षपुलको क्रमचारुदेहा ॥ २ ॥ देवुवाव ॥ देव्या
जया तमीमुदंजगदात्मशक्त्यानिः शेषदेवगुणाशक्ति
समूहमुत्था ॥ तामं विकामखिलं देवमहर्षिपुर्जंभि ॥ राम ॥
तयानतास्मविदधातुशुभानि शानः ॥ ३ ॥ यस्याः प्रभा ॥ ३५ ॥

वमस्तुलं भगवाननंतो ब्रह्मा हरश्च न हिवक्तुमलं वलं च
॥ सा चंति कारिविलजगत्परिपालनाय नाशाय वा शुभ
भयस्य मतिं करोतु ॥ ४ ॥ या श्रीः स्वयं सुकृतिनां भवने
श्रुतक्ष्मीः पायात्मनां कृतविनां हृदयेषु बुद्धिः ॥ अ
क्षासतां कुलजनप्रभवस्य लज्जातां त्वानतास्मपरिपा

॥ ३० ॥ लयदेविविश्वं ॥ ५ ॥ किं वर्गायामतवरूपमविंत्यमेत
॥ ३६ ॥ किं वातिवीर्यमसुक्ष्मकारिभूरि ॥ किं वांहवेषुच
रितानितवाद्गुणानि सर्वेषु देवसुरदेवगणादि केषु
॥ ६ ॥ हेतुः समस्तजगतां त्रिगुणायि दोषैर्न जायते ह ॥ राम
रिहरादिभिरप्यपारा ॥ सर्वाश्रया ~~वि~~ खिलमिदं ॥ ३६ ॥

जगदंशभूतमवाकृताहियरमाप्रकृतिस्त्वभाद्या
॥ ७ ॥ यस्याः समस्तसुरतासमुदीरोनहृषिप्रयानि
सकलेशुमखेषु देवी ॥ स्वाहासिर्वीयत्तगणाय च त
प्तिहेतुरुच्चार्यसेत्त्वमजस्रवर्जनेः स्वधा ॥ ८ ॥ यामु
क्तिहेतुरविचिंत्यमहाव्रतात्त्वमभ्यसेसुनियतेन्द्रि

॥ वी० ॥ यत त्वसारे ॥ मोक्षार्थिभिर्मुनिभिरस्तसमस्तदोषे
॥ ३७ ॥ विद्यासिमाभगवती परमाहि देवी ॥ ३८ ॥ शिवात्मिका
सुविमलार्ग्यजुषानिधानमुद्रितरम्यपदयाठवर्ताव
साम्रा ॥ देवी त्रयीभगवती भवभावनायवार्ताव सर्व ॥ राम ॥
जगतापरमार्तिहंत्री ॥ ३९ ॥ मेधासि देवि विदिताखि ॥ ४० ॥

लशास्त्रसारादुर्गासि दुर्गभवसागणैरसंगाः ॥ श्रीः केट
भारिहृदयेककृताधिवासागौरी त्वमेव शशिभोत्विक
तप्रतिष्ठा ॥ ४१ ॥ ईषत्सहासममलं परिपुर्णा च द्रविवा
नुकारिकनकोत्तमकांतिकांत ॥ अत्यद्भुतप्रहृतमं प्र
रुषातथापि वक्रं विलोक्य सहसामहिषा सुरैरा ॥ ४२ ॥

॥ वी० ॥ दृष्टानुदेवीकुपितं मुकुटिकरात्नमुद्यच्छां कसदृशं

॥ ३८ ॥ कवियन्नसद्यः प्राणान्मुमोच महिषस्तदतीव वित्रं के
र्जिव्यते हि कुपितं तत्कदर्शनेन ॥ १३ ॥ देवी प्रसीद पर
मा भवति भवाय सद्यो विनाशाय सिकोर्वी कुत्तानि ॥ रामः ॥
विज्ञानमेतदधुने वयदस्तमेतं नीतं वत्सु विपुलम् ॥ ३८ ॥

हिषा सुरस्य ॥ १४ ॥ ते संमता जनपदेषु धनानि तेषां
तेषां यसांसि न वसीदति बंधुवर्गः ॥ धन्यास्त पूर्वनिभृ
तात्मजभृत्यदारा ये या सदा भुदयदा भवती प्रसन्ना
॥ १५ ॥ धर्म्याणि देवी सकलानि सै देवकर्मस्य त्यादतः
प्रतिदिनं मुक्ताति कर्णाति ॥ स्वर्गं प्रयाति च ततो भवति

॥ वी० ॥ प्रसादाद्भोक्तव्येपि फलदानं नु देवितेन ॥ १६ ॥ दुर्गे म
॥ ३६ ॥ मृताहरसि भीतिमशेषजं भोः स्वस्थेः स्मृतामतिमती
वशभाददासि ॥ दारिद्र्यदुःखमयहारिणिके त्वदस्या
सर्वोपकारकराय शशदाई वित्ता ॥ १७ ॥ शुभिर्हतेर्जग ॥ रामः ॥
दुयेति सुखं तथैते कुर्वतु नाम नरकाय विराययाय ॥ ३६ ॥

सं ग्राममृत्युमधिगम्य दिवं प्रयांतुमत्वेति नूनमहिता
चिनिहं सिदेवि ॥ १८ ॥ दृष्ट्वैव की न भवती प्रकरोति भस्म
सर्वं सुखं नरिषु यत्प्रहिरोषि शस्त्रं ॥ लोकान् प्रयांतु
रिषवोऽपि हि शस्त्रयुता ईश्वरमतिर्भवति तेषां हि तेषु सा
द्वी ॥ १९ ॥ खड्गप्रदानिकरविस्फुरणोत्तथोग्रेः अन्नाग्र

॥१०॥ कांतिनिबहेनदृशोसुराणां॥यं नागताविलयमंशुम
॥४०॥ दिंदुर्वज्रयोऽज्ञानं न तव विलोकयतां तदेतत्॥२०॥
दुर्वज्रवत्तश्मनं न वेदे वीक्षीत्स्वरूपं तथे तदविविंचित्य
मनुष्यमन्येः॥वीर्यवहं त्वहं तदेव पराक्रमाणां वैरि॥यमः॥
अपि प्रकटिते वदयात्त्वयेऽथ॥२१॥ केनोपमा भवतु ते॥४०॥

स्वपराक्रमस्वरूपं वशं भयकार्यं निहारी कुत्र॥वि
ने कथा समगुनि दुरता वदद्वात्त्वये वेदे विवरदे भुवन
त्रयेऽपि॥२२॥ त्रिलोक्यमेतदखिलं रिपुनाशने न त्रा
तं त्वया समरभूद्वनि तेऽपि रुत्वा॥निता दिवंगिरिणा
भयमप्यपास्तमस्माकमुन्मदसुरारि भवन्नमस्ते॥

॥ ८० ॥ २३ ॥ श्रुतेन पाहिने देवि पाहि खड्गेन चाविके ॥ चंटा
॥ ४१ ॥ खनेनः पाहि वा पज्यानिः खनेन च ॥ २४ ॥ प्राच्यां रक्ष
प्रतीच्यां च वंडिके रक्षा दक्षिणे ॥ भ्रामणेनात्मशूल
स्य उत्तरस्यां तथे श्वरी ॥ २५ ॥ भौम्यानि यानि रूपाणि ॥ रामः ॥
त्रैलोक्ये विचरंति ते ॥ यानि चात्यं चोराणि ते रक्षा ॥ ४१ ॥

स्मात्तथा भुवं ॥ २६ ॥ खड्गं शूलं गदा दीनी यानि वास्त
वाणि ते विके ॥ करयस्त्रवसंगी नीते रस्मां रक्षा सर्वतः
॥ २७ ॥ ऋषिस्त्वाच ॥ पूर्वस्तु तासुरैर्देवैः कुसुमैर्वदनो
द्भवैः ॥ अर्चिता जगता घात्री तथा गंधानुलेपनैः ॥ २८ ॥
भक्त्या समस्तैस्त्रिदशैर्देवैर्दुष्टैस्तु धुयिता ॥ प्राह प्र

॥ ४० ॥ सादसुमुखीसमस्तान्प्रगातासुगान् ॥ २९ ॥ श्रीदेव्यु
॥ ४२ ॥ कव ॥ वयतात्रिदशाः सर्वेयदस्ततोभिर्वाक्कितं ॥ द
शम्यहमतीप्रीत्यास्तवैरेभिः सुपूजिता ॥ ३० ॥ कर्तव्य
मपरंयच्चदुष्कारं तं नीविद्यतां ॥ देव्युक्ता ॥ भगवत्याह ॥ राम ॥
तंसर्वंनकिंचिदवाशिष्यते ॥ ३१ ॥ यदयंनिहतः शत्रु ॥ ४२ ॥

रस्माकंमहिषासुरः ॥ यदिवापिबरोदेयस्त्वयास्माकं
महेश्वरि ॥ ३२ ॥ संस्मृतासंस्मृतात्वंनोहिंसेथाः परमा
यद ॥ ३३ ॥ यश्चमर्त्यः स्तवैरेभिस्त्वास्तोष्यत्यमलानने ॥ ३३
॥ नस्यवित्त्रिद्विविभवेर्द्वेनदारादिसंपदं ॥ वृद्धयेस्मत्
प्रसन्नात्वंभवेथाः सर्वदाविके ॥ ३४ ॥ रुषिरुक्ताव ॥ ३५

॥ ८० ॥

॥ ४३ ॥

निप्रसादिता देवैर्जगत्तोर्य तथात्मनः ॥ तस्यैतुत्का
मद्रकात्मी बभूवन्तर्हि तानृप ॥ इत्येतत्कथितं भूय
संभूता सा यथा पुरा ॥ देवी देवशरिभ्यो जगत्रयहि
नेषिणी ॥ ३८ ॥ पुनश्च गौरि देहात्ता समुद्भूता यथा ॥ रामः ॥
भवत् ॥ वधाय दुष्टदेत्यानां तथा शंभुनि शंभयो ॥ ४३ ॥

॥ ३७ ॥ अशायव लोकानां देवानां मुखकारिणी ॥ तच्छृणु
श्वमयाख्यातं यथा वत्कथयामिते ॥ ३८ ॥ इति श्रीमा
र्कसेदयपुराणे सावर्णि के मन्वन्तरे देवी महात्म्ये अक्षा
द्वयस्तुति चतुर्थोऽध्यायः ॥ अथिस्तवाव ॥ पुरा शंभुनि
शंभाभ्यामसुराभ्यां शचीयते त्रैलोक्यं यज्ञभागाश्च हता मद

॥ वी० ॥

॥ ४४ ॥

तत्ता अयात्ता ॥ २ ॥ तावेव सूर्यतां तद्दधिकारां तर्धे द
वा ॥ को वेरमथयाम्यं चक्रकानि वरुणास्य च ॥ तावेव यव
नीर्द्धिवचक्रतुर्वीन्द्रिकर्मव ॥ ततो देवा विनिर्द्धिता भृष्टरा
ज्याः पराजिताः ॥ ३ ॥ हताधिकारास्त्रिदशास्ताभ्यां स
र्वभिराकृताः ॥ महासुराभ्यां तां देवीं संस्तुय पराजिताः ॥

॥ रामा ॥

४४ ॥

४ ॥ तया स्माकं वरोदतो यथा वत्सु स्मृता खित्वाः ॥ भव
तां नाशयिष्यामि तत्क्षणात्परमाय द ॥ ५ ॥ ईति कृत्वा
मतिं देवा हिमं तं न गे श्वरं ॥ जग्मुस्तत्र ततो देवि विष्णुमा
यां प्रतुष्टुवुः ॥ ६ ॥ देवा उचुः ॥ नमो देवे महादेवे शि
वाये स तं नमः ॥ नमः प्रकृत्यै भद्राये नियताः प्रशाताः

॥ वी० ॥ अतां ॥ ७ ॥ से द्रोये नमो नित्यो र्ये गो र्ये धात्रे नमो न
॥ ४५ ॥ मः ॥ ज्योत्स्नाये वेदु रूपि स्ये सुखाये सततं नमः ॥ ८ ॥
कल्याण्ये प्रणाता वद्वे सिधे कूर्मानमो नमः ॥ नैरुत्पे
भूमतां लक्ष्म्ये शार्वांगे ते नमो नमः ॥ ९ ॥ दुर्गाये दुर्ग ॥ रामः ॥
याग्ये साग्ये सर्व कारिणे ॥ ख्यात्ये तथैव कल्याये ॥ ४५ ॥

धूम्राये सततं नमः ॥ १० ॥ अति सोम्याति र्ये द्रिये नता
स्तस्ये नमो नमः ॥ नमो जगत्प्रतिष्ठाये देव्यै कृत्ये नमो
नमः ॥ ११ ॥ या देवी सर्व भूतेषु विष्णु मायेति श्रद्धा
॥ नमस्तस्ये नमस्तस्ये नमस्तस्ये नमो नमः ॥ १२ ॥ या देवी

॥ वी० ॥ सर्वभूतेषु वेतनेत्यभिधीयते ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै न

॥ ४६ ॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १३ ॥ या देवी सर्वभूतेषु बुद्धिरूपेणा
संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ राम ॥

॥ १४ ॥ या देवी सर्वभूतेषु निद्रारूपेणा संस्थिता ॥ न ॥ ४७ ॥

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १५ ॥ या देवी
सर्वभूतेषु क्षाधारूपेणा संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नम
स्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १६ ॥ या देवी सर्वभूते
षु कारूपेणा संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्त
स्यै नमो नमः ॥ १७ ॥ या देवी सर्वभूतेषु शक्तिरूपेणा

॥ वी० ॥ संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः

॥ ४७ ॥ ॥ २८ ॥ या देवी सर्वभूतेषु त्वद्भारुपेण संस्थिता ॥ न
मस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २९ ॥ या देवी
सर्वभूतेषु शान्तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमः ॥ राम ॥
स्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २० ॥ या देवी सर्वभूते ॥ ४७ ॥

षु शान्तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नम
स्तस्यै नमो नमः ॥ २१ ॥ या देवी सर्वभूतेषु त्वद्भारु
पेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो
नमः ॥ २२ ॥ या देवी सर्वभूतेषु शान्तिरूपेण संस्थि
ता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २३ ॥

॥८०॥

॥४८॥

या देवी सर्वभूतेषु अद्वैतरूपेणासंस्थिता ॥ नमस्तस्यै
नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २४ ॥ या देवी सर्वभूते
षु कान्तिरूपेणासंस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्त
स्यै नमो नमः ॥ २५ ॥ या देवी सर्वभूतेषु लक्ष्मीरूपेणा ॥ रामः ॥
संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ४८ ॥

॥ २६ ॥ या देवी सर्वभूतेषु वीतिरूपेणासंस्थिता ॥ नमस्त
स्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २७ ॥ या देवी सर्व
भूतेषु धृतिरूपेणासंस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै न
मस्तस्यै नमो नमः ॥ २८ ॥ या देवी सर्वभूतेषु स्मृतिरु
पेणासंस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमन

॥८॥

॥४६॥

म॥॥२६॥ या देवी सर्वभूतेषु दुयारुपेण संस्थिता ॥ न

मस्तस्ये नमस्तस्ये नमस्तस्ये नमो नमः ॥३०॥ या देवी स

र्वभूतेषु पुष्टिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्ये नमस्तस्ये

नमस्तस्ये नमो नमः ॥३१॥ या देवी सर्वभूतेषु पुष्टि ॥ रामः

रूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्ये नमस्तस्ये नमस्तस्ये नमो ॥४६॥

नमः ॥३२॥ या देवी सर्वभूतेषु मातृरूपेण संस्थिता ॥ न

मस्तस्ये नमस्तस्ये नमस्तस्ये नमो नमः ॥३३॥ या देवी

सर्वभूतेषु भ्रातरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्ये नमस्त

स्ये नमस्तस्ये नमो नमः ॥३४॥ इन्द्रियाणामधिष्ठा

त्रीभूता मखितेषु या ॥ भूतेषु सततं स्यात्प्रेदेव्ये

॥३०॥ नमोनमः॥३२॥ चित्ररूपेणायाहृत्स्नमेतद्व्याप्यस्थि
॥५०॥ ताजगत्॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः॥
३६॥ सुतासुरैः पूर्वमभीष्टं श्रयात्तथासुरैर्द्वेगादि
नेषुसेविता॥ कथेनुमानः अभहेतुरीश्वरिष्ठमानिभ ॥रामः॥
द्रागपभिहनुवायदः॥ ३७॥ यासां प्रतंबोद्धतदेत्य ॥५०॥

नापितैरस्माभिरीक्षानसुरैर्नमस्यते॥ याचस्मृतात्त
त्क्षणाविवहन्तिनः सर्वापदोभक्तिविनम्रमूर्तिभिः॥३८॥
८॥ कथिरुवाच॥ पूर्वस्तवादि युक्तानां देवानां तत्रः
थार्वती॥ स्नातुमभ्यासयौ तोये जान्हव्या नृपनंदन॥
३९॥ सा ब्रवीन्नामुराचुभुर्भवद्भिः सुर्यतेवका॥ या

॥ वी० ॥ शिरकुशातश्चास्याममुद्रुताववीक्षित्वा ॥ ४० ॥ स्तोत्रं म
 ॥ ५१ ॥ मेतत्क्रियते शंभुदेव्यनिराकृतैः ॥ देवैः समस्तैः सम
 रैर्निशंभेन पराजितैः ॥ ४१ ॥ शरीरकोशाद्यंतस्याः पा
 र्वत्या निरुतांभिका ॥ कौटुकिनी समस्तैः पुतजा ॥ रामः ॥
 लोकेषु गीयते ॥ ४२ ॥ जस्यां विनिर्गता या तु कृत्वा ॥ ५१ ॥

भूसायी पार्वति ॥ कालिकेति समाख्या ताहिमावलक
 ताश्रयाः ॥ ४३ ॥ ततोभिकां यं रूपां विभ्राणां सुमनोह
 रं ॥ काप्यास्ते स्त्री महा राजभासयंती हिमावलं ॥ ४४ ॥
 नैव ताद्रिक विद्रूपं दृष्टं केन विदुस्तमसा ॥ शायतां का
 प्यसौ देवी गृह्यतां वा सुरेश्वरः ॥ ४५ ॥ स्त्रीस्त्वमिति वा
 दद्विंशो मुंश्च भूत्योऽंभनिशंभयो ॥ ४६ ॥ ताभ्यां शंभायवी

रत्याताञ्जनीवशुमनोहरा

॥ वी० ॥ वेगीद्योतयतीदिशस्त्विं वा **॥** सातुतिष्ठतिदेत्येन्द्रतांभवा
॥ ५२ ॥ द्रष्टुमर्हति **॥ ४७ ॥** यानिरत्नानिमगायोगजाय्वादिनि
 वेप्रभो **॥** त्रैलोक्ये तु समस्तानि सांप्रतं भांति ते गृहे **॥ ४८ ॥**
॥ पूरावतोस्तमानी तो गजरत्नं पुरंदरात् **॥** पारिजातज **॥** रामः **॥**
 रुद्राय नथैवोच्चैः प्रवाहयः **॥ ४९ ॥** विमानं हंससंयु **॥ ५२ ॥**

कं मेततिष्ठति ते दुःखे **॥** रत्नभूतमिहानीतं यदासि
 धसो दुतं **॥ ५० ॥** निर्विषमहायक्षः समानीतो धने
 श्वरात् **॥** किं जल्लिनीददौ वा द्विर्मात्मानमस्मानकजां **॥**
 पशु **॥** कुरुते वा रुगां गेहे का वनस्त्रावितिष्ठति **॥** तथा यं
 स्पंदनवरो यः पुरासीत् प्रजायते **॥ ५२ ॥** मृत्यो रुत्क्रांतिं

॥४०॥ दानामशक्तिरीशत्वयाहता ॥ पाशः शब्दितराज्यस्यभ्रा
॥५३॥ तुल्यवपरिग्रहे ॥५३॥ निशुंभश्चाद्विजातास्त्वसमस्तारः
त्वजातयः ॥ वह्निरीषेदहोतुभामभिश्चोवेयवाशसि ॥ ५
४॥ पर्वदेत्येन्द्रानानिसमस्तान्याहतानिते ॥ स्त्रीरत्नः ॥ राम ॥
मेषाकल्याणीत्वयाकस्मान्मन्यह्यते ॥ ५५॥ रुषिरुवा ॥ ५३॥

व ॥ निशम्येतिवचः ॥ अंभः सतदावडमुंडयोः ॥ प्रेषया
मासमुग्रीवंदूतदेव्यामहासुरः ॥ ५६॥ इतिवोतिवक्त
व्यासागत्वावचनात्मम ॥ यथावाभ्येति संप्रित्यास्तथा
कार्यत्वयात्वघु ॥ ५७॥ सतत्रगत्वायत्रास्तेशे लोदे
इतिशोभने ॥ तावदेवीततः प्राहस्तद्व्यामधुरमा

॥ॐ॥ गिरा॥५८॥ दूत उवाच॥ देवी देव्येश्वरः ॐ मत्त्रैलोक्ये
॥५४॥ मरुतेश्वरः॥ दूताहं प्रेषितस्तेन त्वत्सकाशमिहा ग
तः॥५९॥ अथाह तातः सर्वा सुयः सदा देव्यानिषु॥ नि
र्जितारिखिले देव्यारिः स यदा हृष्टगुणश्च ततः॥ ६०॥ मम ॥ रामः॥
त्रैलोक्यमखिलं मम देवा वसानुगानुगाः॥ यज्ञमा ॥५४॥

गानहं सर्वानुपश्यामि पृथक् पृथक्॥ ६१॥ त्रैलोक्ये
वरतु नानिमम वक्ष्याम्यशेषतः॥ तथैव गजराजं व
हंत देवं द्रवाहनं॥ ६२॥ श्रीगोदमयनो दूत मश्वर
त्वं ममामरेः॥ उच्चैश्च वसतं तं तु प्राणायाम्यसमर्पितं
॥६३॥ यानि वान्यानि देवेषु गधर्वेषु रगेषु व॥ ८

॥३०॥

॥५५॥

नभूतानिभूतानि नानि मय्येव शोभने ॥६४॥ स्त्रीरत्न
भूतां त्वां देवी लोके मन्यामहे वयं ॥ सा त्वमस्मानुपा
गच्छ यतो रत्नभुजो वयम् ॥६५॥ मां वाममानुजं वा किं नि
शुभं पुरुषं विक्रमं ॥ भजन्तं च वत्सापाङ्गि रत्नभूतासि ॥ राम ॥
वेयताः ॥६६॥ परमैश्वर्यमनुलं प्राप्स्यसे मत्परिग्र ॥५५॥

हतां व्रजः ॥६७॥ कृषिरुवाच ॥ इत्युक्त्वा सा तदा देवी गं
भीरां तस्मिन्नाजगौ ॥ दुर्गा भगवती भद्राय ये दुर्घार्यते ज
गत् ॥६८॥ श्रीदेव्युवाच ॥ सत्यमुक्तं त्वयाना त्रमिथ्या
किंचित् त्वयोदितं ॥ त्रैलोक्याधिपतिः शुभो निशुभश्चा
पि तादृशः ॥६९॥ किं त्वत्र यत्प्रतिज्ञां तं मिथ्या त

॥३०॥ क्रियते कथं ॥ श्रूयतामल्पबुद्धित्वात्प्रतिज्ञाया कृता
॥५६॥ पुरा ॥ १०॥ यो मां जयति सं ग्रामे यो मे दुर्घ्नं व्यपोहति ॥
यो मे प्रतिवले लोके स मे भर्ता भविष्यति ॥ ११॥ तदा
गच्छतु शंभो त्रिनिशंभो वामहासुरः ॥ मां जित्वा किंचि ॥ रामः ॥
रक्षात्रयाणि गृह्णातु मे त्वघु ॥ १२॥ हत उवाच ॥ अवलि ॥ ५६॥

प्राप्तिमेवं तं देवी ब्रूहि ममाग्रतः ॥ त्रेलोक्ये कः पुमांस्ति
श्रेष्ठः शंभो त्रिनिशंभो ॥ १३॥ अन्येषां मयि देत्यानां
सर्वदेवानां वै युधि ॥ तिष्ठति समुखे देवी किं पुनस्त्रीत्वं
ममिका ॥ १४॥ इन्द्राद्या सकृत्वा देवास्तस्थुर्येषां न
संयुगे ॥ शंभादीनां कथं तेषां स्त्री प्रयास्यसि सन्मुख

॥३०॥ ॥ ७५॥ मा त्वं गच्छ मे ये वोक्ता पार्थ श्रुंभनि श्रुंभयोः ॥

॥५७॥ केशाकर्षणानिर्द्धूतगोरवामागमिषासि ॥ ७६॥ श्रीदे
व्युक्ता ॥ एवमेतद्धत्नी श्रुंभो निश्रुंभश्चापि वीर्यवान् ॥

किं करोमि प्रतिशामे यदि नात्मा वितापुगा ॥ ७७॥ मा त्वं ॥ रामः ॥
गच्छ मे ये वोक्ता ये देत सर्वमादृतः ॥ तदा ब्रह्मा सुरेन्द्रा ॥ ५७॥

यस्य वयुक्तं करोतु यत् ॥ ७८॥ इति श्रीमार्कण्डेय
शशाङ्कविरचिते मन्त्रतरे देवी महात्म्ये देव्या दूतसंवा
दो नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ॥ अथिस्त्वा ज ॥ इत्याकर्ष
वो देव्या सदृतो मर्ष पूरितः ॥ समावेश समागम्य दे
त्यशजाय विस्तरात् ॥ १॥ तस्य दूतस्य यदा कथमाकर्षा

॥३०॥

॥५८॥

सुरगदत्ततः॥ स क्रोधाः प्राह देत्यानामधिपं धूम्रलो
वनं॥ २॥ हि धूम्रलो वनाश्रुत्व खेमै न्यपरिवारितः॥ आ
मानय बलां दुष्टां केशाकर्षणाविद्वलां॥ ३॥ तत्परि
वारादः कश्चिद्यदिवोत्तिष्ठते परा॥ सह तव्योमरो वा॥ रामः॥
यियक्षोर्गंधर्वपुत्रव॥ ४॥ रुषिरुवाच॥ तेनाज्ञप्तस्त॥ ५८॥

तश्चाध्वंसदेभ्यो धूम्रलो वनः॥ वतः षट्षा सहस्रा
शामभुगणा दुर्नययो॥ ५॥ सदृष्टानां ततो देवीसुः
हिमावतसंस्थिता॥ जगादोच्चैः प्रयाहिनिमूलं श्रु
भनिश्रुभयो॥ ६॥ न वेत्सीद्याद्यभवती मद्रतारमु
येष्यति॥ ततो बलान्नयाम्यर्षकेशाकर्षणाविद्वला

॥ व० ॥
॥ ५६ ॥

॥ ७ ॥ ~~देव्युवाच~~ देत्येवरेण प्रहितो बलवान् च
तसं वृतः ॥ वलान्नयमिमामेव ततः किं ते कशे म्यहं
॥ ८ ॥ रुषिरुवाच इत्युक्तः सोभ्यधा वत्तां मसुरोधू ॥ रामः ॥
मलोचनः ॥ हं को रौ वसभस्मसाव का रं विकाततः ॥ ५६ ॥
॥ ९ ॥ अथ कुटुं महोसैन्यं मसुराणां तथा विकां ॥ वव

वसाय के ली श्लो लथा शक्ति परस्वधैः ॥ १० ॥ ततो
धृत सटकोयात्कृत्वानादं सुभै रवां ॥ यथा तासुरसेना
यां सिंहो देव्या स्ववाहनः ॥ ११ ॥ काश्चि त्करप्रहारेणो देत्या
नाभ्येन वायरा नृ ॥ आ कां त्या वाधरेणा न्या न्तजघान
महासुरान् ॥ १२ ॥ के वा वित्या तया मा स नखैः कोष्ठा नि

॥ वी० ॥ केसरी ॥ तथा न त्वप्रहारेण शिरांसि कृतवान्मृथक ॥
॥ ६० ॥ १४ ॥ विद्धि न वा दुःसि रसः कृतस्ति न तथा योगः ॥ पयोधर
धिरं को ह्यदनेषा धुत केशरा ॥ १४ ॥ क्षणो न म दूतं स
र्वशयं नितं महात्मना ॥ तेन केशरिणा देव्या वाहनेना ॥ रामः ॥
निर्धोपिना ॥ १५ ॥ श्रुत्वा तमसुरं देव्या निहतं धूम्रलो ॥ १५ ॥

वनं ॥ बलं वक्षयितं कृतं देवी केशरी गानतन ॥ १६ ॥
दुकोपे देव्या धियतिः श्रुमः प्रस्फुरिता धरा ॥ १७ ॥ याज्ञाय
यामासवतो चंडमुंडौ महासुरौ ॥ १७ ॥ हे वंडहे मुंडव
लेव दुभिः परिवारितौ ॥ तत्र गच्छत गत्वा वसासमा
नीयतां त्वघ्ना ॥ १८ ॥ केशोऽथ कृष्य वक्ष्यावाय दिवः श्री

॥ व० ॥ सयोधुधि ॥ नदाशेषायुधैः सर्वैरसुरैर्वानिहन्त्यतां

॥ ८१ ॥ १२ ॥ तस्याहताया दुष्टायां सिंहैर्विविधानि पातिते ॥

शिख्रमागम्यतां वधाद्यहीत्वा तामयाविकां ॥ ३० ॥

इति श्री मार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीम ॥ रामा ॥

हान्ते धूम्रलोचनवधः षष्ठोऽध्यायः ॥ कथितं वाच ॥ ८१ ॥

आजग्रास्तेजतो देव्याश्चंडमंडपुणोगमाः ॥ चतुरंगवन्तो

पेतायं पुरभुधतायुधा ॥ १ ॥ इदं शुक्ते ततो मीषद्वासां

व्यवस्थिताः ॥ सिंहस्थोपरिश्लेष्टं द्रष्टुं गेहति कावने ॥ २ ॥

॥ ते दृष्ट्वा तस्मादातुमुद्यमवक्रुद्वता ॥ आकृष्ट्वा

पासिधरास्तथान्येन समीपगाः ॥ ३ ॥ ततः कोपं च

॥ ८० ॥ कारोच्चैरविकातानरी न्यति ॥ कोपेन वास्यावदनं मसी
॥ ८१ ॥ वर्णमभूतदा ॥ ४ ॥ भुक्कुटिकुटित्वा तस्या ललाटफलः
कादुता ॥ कालीकरा लवदना विनिष्क्राता मि या विनी
॥ ५ ॥ विचित्रखदाङ्ग धरा नरमा ला विभूषणा ॥ दीयिव ॥ रामः ॥
मपरिधाना शुक्लमासातिभैरवा ॥ ६ ॥ अतिविस्तारवद ॥ ६२ ॥

नाजिह्वा ललनभीषणा ॥ निमग्नारक्तनयना नादापू
रितादिश्रुवा ॥ ७ ॥ सार्वगेनाभि यतिनाद्या तयति महा
सुरा न ॥ सैन्ये तत्र सुरारिणा ममक्षयत तद्वत् ॥ ८ ॥ पार्थिव
ग्राहा कुशाग्राही यो ध्वंटा समन्वितान् ॥ समादोयेक
हस्ते मुखे विक्षेपवारणान् ॥ ९ ॥ तथैव यो ध्वंस्तुरगैरथं

॥ वी० ॥ सारथि नासह ॥ निक्षिप्य वक्त्रे दशने श्ववयं न्यति मेर
॥ ६३ ॥ वी० ॥ पंकज आह के शेषु ग्रीवाया मय वायरा ॥ पादेना क
म्येवेवा न्यमुग्मान्यमयोपयत ॥ ११ ॥ ते मुक्ता निवशास्त्रा
शिमहास्त्राणि तथा सुरैः ॥ मुखेन जग्रा हरुषा दशने मे ॥ राम ॥
यितान्यपि ॥ १२ ॥ बलिना तद्वलं सर्वमसुराणां दुरात्म ॥ ६३ ॥

ना ॥ मम ह्यभक्षय चान्यानन्या आताडयतथा ॥ १३ ॥ अ
सिनानिहताः केचित्केचित्त्वद्वागताडिताः ॥ जम्बुविः
नाशमसुरादना अभिहतास्तथा ॥ १४ ॥ क्षणानतद्वलं
सर्वमसुराणां निपातितं ॥ दृष्ट्वा च जीमिदुद्रावतांकाः
लिमन्ति भीषणाः ॥ १५ ॥ शर्वैर्यमहामोमभिमाक्षिना

॥ श्री ॥

महासुरः ॥ छादयामास वक्रैश्च मुञ्जक्षिप्तेः सहस्रशः

॥ ६४ ॥

१६ ॥ जानिवक्रास्मिनेकानिविशमानातिज-मुखं ॥ वमु

र्यर्थाकं विंशानि सुवहुनि च नोदरा ॥ १७ ॥ न नो जहासा

निरुषाभीमभेरववादिनी ॥ कालिकरालवक्राजदुर्द ॥ राम ॥

शदर्शनो ज्वला ॥ १८ ॥ उन्धाय वमहासिंहादेवी वडम ॥ ६४ ॥

धावत ॥ एहीत्वा वास्य के शेषु शिरस्तेनासि नाकिन

त ॥ १९ ॥ किं नो शिरसि देत्येन्द्रश्च केशादसुभैरवा ॥ तेन

नादेन महता त्रासितं भुवनत्रयम् ॥ २० ॥ अथ मुञ्जोभ्य

धावतां दृष्ट्वा चंडं नियातितं ॥ तमप्यपातय द्रुमोत्तदा

गामिहर्जरुषा ॥ २१ ॥ हतशेषततः सेन्यं दृष्ट्वा चंडं निया

॥ वं० ॥
॥ ६५ ॥

नितं ॥ मुंडं व सु महावीर्यं दिशो भेजे भयातुरं ॥ २२ ॥ शि
रं चं रस्य काली च गृहीत्वा मुंडं मेव च ॥ प्राह प्रवृत्ता ह
हासमिष्टमभ्येत्य चंडिका ॥ २३ ॥ मया तवात्रोपह
ता वं मुंडो महायष्ट ॥ युद्धयजेत्स्वयं शुभं निशुं व ह ॥ राम ॥
निष्पत्ति ॥ २४ ॥ कृषिरुवाच ॥ भावानी तौ ततो दृष्ट्वा वडमुं ॥ ६५ ॥

डो महासुरो ॥ उवाच कालिं कल्पाणि ललितं चंडिका व
च ॥ २५ ॥ यच्चं व मुंडं व गृहीत्वा त्वमुपागता ॥ धामुंडेति
ततो लोके ख्याता देवी भविष्यति ॥ २६ ॥ इति श्रीमा
कं देवयुगोसावर्णि के म नं देवी महात्म्ये वं मुंड
वधः समाध्यायः ॥ कृषिरुवाच ॥ वं देवनिहते देव्ये

॥ ॐ ॥ मुंडेव विनियोगे ॥ बहुलेशु वसे न्येषु क्षयितेषु सुरेश्व
॥ ६६ ॥ १ ॥ १ ॥ ततः कोय पगधीनं वेता सुभाः प्रतापवान् ॥ उद्यो
गंधर्वसैन्यानां देव्यानामादिदेश ॥ २ ॥ अद्य सर्वलोकैर्
न्यायं शीतिरुदायुधाः ॥ कबुजावतुगशीतिर्निर्यातुः ॥ गमा
बलेवताः ॥ ३ ॥ कोटि वीर्याणि पवासदसुराणां कुला ॥ ६६ ॥

निवे ॥ शतं कुलानि धूमाणां निर्गच्छं तु ममाजया ॥ ४ ॥ का
लकादौ हृदामौर्याः कालकेयास्तथासुराः ॥ युद्धाय स
जानिर्यातुः आजयात्वरितामम ॥ ५ ॥ इत्याज्ञाप्यासुरप
तिः ॐ भो भो वशासनः ॥ निर्जगाम महामैन्यः सहस्रे
बहुभिर्हताः ॥ ६ ॥ आयातं चंडिका दृष्ट्वा तत्तेन्यमति

॥ वी० ॥ भीषणा ॥ आखनेः पूरया मासधरणी गगनांतरं ॥ ७ ॥ त
॥ ६७ ॥ तः सीहामहानादमतीवहृतवान्नुपः ॥ चंदास्वनेन त
नादमं विकाचोपहृतं हयत् ॥ ८ ॥ धनुर्ज्यासिंहचंदना
नादपुरितदिदुःखा ॥ निनादेभिर्षणैः कात्वीजिग्यैः ॥ सम ॥
विस्तारितानना ॥ ९ ॥ तन्निनादमुपश्रुत्य देवसेनं चतु ॥ ६७ ॥

दिशं ॥ देवीसिंहस्तथा कात्वीशरोच्चैः परिवारिता ॥ १० ॥
॥ पतस्मिन्नंतरेभूयविनाशायसुराद्विषा ॥ भवायासर
सिंहानामतीविर्यावत्तान्चिता ॥ ११ ॥ ब्रह्मेशगुहवि
ष्टनातथेन्द्रस्यवशक्तयः ॥ शरिरेभ्योविनिष्क्रम्य
तद्वैषेष्टिकाययु ॥ १२ ॥ यस्यदेवस्ययद्रूपयथाभूव

॥ वी० ॥ शावाहनं ॥ नदुदेवहितकृत्तिरसुगन्धोदुमाययो ॥ १४ ॥

॥ ६६ ॥ हंसयुक्तविमानायेसाक्षसुत्रकमंडलु ॥ आयातावृक्ष
शाः शक्तिव्रह्मारी साभिधीयते ॥ १४ ॥ माहेश्वरिवृथा
रुक्ता त्रिभूलवरधारिणि ॥ महाहिवलयाप्राप्तावं ॥ रामः ॥
द्रोयाविभूषणा ॥ १५ ॥ कोमारिशक्तिहस्तावमथूरव ॥ ६५ ॥

रवाहन ॥ योदुमभ्याययोदेनानविकागुहकूपीणि ॥
६ ॥ नयेववेष्मवीशक्तिर्गुरुडोयारिसंस्थिता ॥ शंख
वक्रगदाशार्ङ्गश्वङ्गहस्ताभुयाययो ॥ १७ ॥ यज्ञवारा
हंतुलंरूपयाविभूषोदये ॥ शक्तिः साप्याययोतत्रवा
शक्तिविभूषीतनु ॥ १८ ॥ नारसिंहिनृसिंहस्यविभूषी

म२

॥ ८० ॥

॥ ८१ ॥

सदृशं वपुः ॥ प्राप्ता तत्र सदा शेषं धिप्रनक्षत्रसंहतिः

॥ ८२ ॥ वज्रहस्ता तथैवेद्री गजराजो यशस्विता ॥ प्राप्ता
तत्र स हस्तनयना यथाशक्तयेवसा ॥ २० ॥ न तः परि

वृत्तस्ताभिरीशानो देवशक्तिभिः ॥ हन्यंतामसुराशी च ॥ राम ॥
मयीत्याह वंडिका ॥ २१ ॥ न तो देवी शरीरात्तु विनिष्कं ॥ ८३ ॥

तातिभीषणा ॥ वंडिकाशक्तिरस्युग्रा शिवा सतनिनाः

दिनी ॥ २२ ॥ सा वाह धूम्रजटिलमीशानमयराजिता

॥ दूतत्वं गच्छ भगवन्त्या श्वं भूनिभं भयोः ॥ २३ ॥ ब्रूहि

शुभं निशुभं च दानदा गतिगर्वितो ॥ ये चान्ये दानवा

स्तत्र युद्धाय समुपस्थिताः ॥ २४ ॥ त्रिलोक्यमिंद्रोत्तम

॥ वी० ॥ तां देवाः संतु हविर्भुजः ॥ पुयं प्रयांतु पातालं यदि जिविः
॥ ७० ॥ तुमिच्छथा ॥ २५ ॥ वत्तावलेषादथ वेद्वन्तो युद्धकांक्षिणाः ॥
यदा गच्छंतु त्वं तुमिच्छि वाः पिशितेनमः ॥ २६ ॥ यतो
नियुक्तो दैत्येन तथा देव्या शिवः स्वया ॥ शिवदूतीति ॥ रामा ॥
लोके स्मिन्ततः सारव्यातिमागता ॥ २७ ॥ निषिञ्चत्वा ॥ ७० ॥

वचो देव्याः सर्वाख्यातं महासुराः ॥ अमर्षा पुरिता जगु
र्यत्र कान्थायनी स्थित ॥ २८ ॥ ततः प्रथममेवाग्रे शरश
त्तृष्टिष्टिष्टिभिः ॥ ववर्षु रुद्रतामर्षास्तो देवीममरायः
॥ २९ ॥ सावतान्प्रहिता न्वाणान्शूलशक्तिपरस्वधान्
॥ विद्धदलीलयाध्मातधनुर्मुक्तैर्महेषुभिः ॥ ३० ॥ तस्या

॥ ८० ॥ अतस्तथाकाली श्रुत्वा तत्र विदारितान् ॥ खट्वांगयोः
॥ ८१ ॥ धितान् श्वरीन् कुर्वती व्यचरत्तदा ॥ ३१ ॥ कर्मजन्तुजन्ताः
क्षेपहतवीर्यान् हूतो जसः ॥ ब्रह्मणी वाकरो कृत्रून् येन
येन स्मधावति ॥ ३२ ॥ मातृश्वरी त्रिशूलेन तथा चक्रेण ॥ रामः ॥
वेत्सवी ॥ दैत्याञ्जघान कोमरी तथा क्षत्वा तिकोपना ॥ ३३ ॥

॥ ३३ ॥ मुं दी कुलीशपातेन शतशो दैत्यदानवाः ॥ ये तुर्वि
दारिताः पृथ्वा रुधिरौघप्रवर्षिणः ॥ ३४ ॥ मुं प्रहारवि
धस्ता दंष्ट्राग्रक्षतवक्षसः ॥ वागहमूर्त्या न्ययतं चक्रेण
च विदारिता ॥ ३५ ॥ भवेव विदारितांश्चान्यां भक्षयन्ति महा
सुरान् ॥ भारसिंहिववागजौ नादा प्ररितदिङ्मुरवा ॥ ३६ ॥

॥ ४० ॥ वं डा दहासैरसुराः शिवदृत्पाभिदृषिताः ॥ पितुः प्रपि
॥ ४१ ॥ व्यापतितास्तांश्चरवादाथमातदा ॥ ३७ ॥ इतिमातृगणं
कुंडं मर्दयंतं महासुरान् ॥ दृष्ट्वाभ्युपायेर्विविधैर्नेत्रैश्च
देवारिसैनिकाः ॥ ३८ ॥ पलायनपरा नृदृष्ट्वा देव्यान्मातृ ॥ राम ॥
गणान्दितान् ॥ योद्धुमम्याय यो कुद्रोरक्तबीजो महासु ॥ ३९ ॥

रः ॥ ३९ ॥ एतविंदुर्यदाभूमौ पतत्यस्य शरीरतः ॥ समुत्प
तति मेदिन्या तत्प्रमाणो महासुरः ॥ ४० ॥ पुपुधे सगदा
पाशिरिन्द्रशक्त्या महासुरः ॥ ततश्चैन्द्रिस्ववज्रगारक्तः
विजंमताडयत् ॥ ४१ ॥ कुलिसेनाहतस्याश्ववदसुश्रः
वशो गीतः ॥ समुत्पुल्लितो यो धास्तदूपास्तन्यराकः

॥ वी० ॥ मा॥ ४२ ॥ यावन्तः परितास्तस्य शरीराद्रक्तविंदवः ॥ ना
॥ ७३ ॥ वन्तः पुरुषा जातास्तदीर्यवत्तविक्रमाः ॥ ४३ ॥ निचापि
युयुधुस्तत्र पुरुषारक्तसंभवाः ॥ समं मातृभिरत्युग्रं श
स्त्रया तातिभीषणां ॥ ४४ ॥ पुनश्च वज्रपातेन क्षतमः ॥ राम ॥
स्य शरीरे यदा ॥ ववाहरक्तपुरुषास्ततो जाताः सहस्र ॥ ७३ ॥

शः ॥ ४५ ॥ वैष्णवी समरेचनेन वक्रेणाभिजघान ह ॥ गदया
नाड्या मासं पृंहीतममुरेश्वरः ॥ ४६ ॥ वैष्णवी वक्रभिं
नस्य रुधिरावसंभवेः ॥ सहस्रसोजगद्व्याघ्रं तस्यः
मागोर्मदासुरे ॥ ४७ ॥ शक्त्या जघान कोमारी वागही
वतथासिना ॥ ब्रह्मार्गो ब्रह्मदंडेन गदयानारसिंहपि

॥ ॐ ॥ ॥ ४८ ॥ माहेश्वरी त्रिशूले नरकवीजं महासुरं ॥ सचापि
॥ ७४ ॥ गदया दैत्यः सर्वापवाहनं सृष्ट्यक ॥ ४९ ॥ मातृकोः
यसमाविष्टो रक्तवीजो महासुरः ॥ तस्याहतस्य बहुधा
शक्तिश्चलादिविभुवि ॥ ५० ॥ पपात यो वै रक्तोस्तेना ॥ रामः ॥
संघतशोसुराः ॥ निश्चासुरास्तकंसभूतैः सकलं जगत् ॥ ७४ ॥

॥ ५१ ॥ ध्याप्रभासी ततो देवाभयमाजगुरुतमम् ॥ तां चि
षणां सुरान् दृष्ट्वा चंडिका प्रहसत्वरं ॥ ५२ ॥ उवाच का
लिं चामुदे विसर्गं वदनं कुरु ॥ मरुस्त्रया तसंभूता रक्त
विद्रुमहासुरान् ॥ ५३ ॥ रक्तविंदो प्रतीक्षन् वक्त्रेणा
नेन मे गिता ॥ भक्षयंती वररोगात् दुष्यन्ती महासुरान् ॥

॥ दं ॥ ५४ ॥ पवमेवक्षयदैत्यः क्षीणारक्तो गमिष्यमि ॥ भक्ष
 ॥ ७५ ॥ माशास्त्वया श्चो ग्रानवोत्पत्तिवापरे ॥ ५५ ॥ रुधिर
 वाच ॥ इत्युत्काता ततो देवी श्रुतेनाभिजघान तं ॥ मुखे
 न काली जगद्देह रक्तवीजस्य शोणितं ॥ ५६ ॥ जतो सा वा ॥ रामः
 जघानाथ गदया तत्र वडिका ॥ न वास्यावेदना वक्रेण ॥ ७५ ॥

दापातो ल्विकामयि ॥ ५७ ॥ तस्याहतस्य देहान्तु वदुमु
 स्वावशो गितं ॥ यतस्ततस्तदं क्रेण वामुडा सं प्रति कृ
 ति ॥ ५८ ॥ मुखे सं मुद्रतायम्यारक्तपातान्मदासुरान् ॥
 तां श्रवादाथ वामुडा यथोत्तस्य वशो गितं ॥ ५९ ॥ देवी
 श्रुतेन नवज्जेन वांशो रसिभिर्क्षितिभिः ॥ जघान रक्तविजं

॥ ८० ॥ तं चामुं शयी तशो शितं ॥ ८० ॥ स यथा तमही पृष्ठे शस्त्र
॥ ८१ ॥ संघ समाहत ॥ निरक्त च मही पालरक्त वीजो महासु
श ॥ ८२ ॥ ततस्ते हर्य मनु लमवा पुस्त्रि दशा नृपा ॥ तेषा
मा तृगणो जातो न नर्ता ख्य द्यो दतः ॥ ८३ ॥ ~~सिन्धु~~ ॥ राम ॥
~~भा के डेय पुराणो मा वीरि के म च न रे देवी महा न्मै रक्त वी~~ ॥ ८४ ॥

जवथा ~~ग्रहमेध्यायः~~ ॥ राजो वाच ॥ विवित्र मिदया ॥
ख्यातं भगवन्भवता ममा ॥ देवाश्चरित महा न्मै रक्त वी ज
वधा श्रितं ॥ १ ॥ भूयश्चे छाप्प हं श्रोतुं रक्त वीजे निपाति
ते ॥ वकार श्रुं भोयत्कर्म निशुं भश्चाति कोय न ॥ २ ॥ रु
~~विरुवाच~~ ॥ वकार कोय मनु लरक्त वीजे निपाति ते ॥ ३ ॥

॥ वं० ॥ भासुगेनिशुंभश्च हते श्वन्ये शुवाहवे ॥ ३ ॥ हन्यमानं महा
॥ ७ ॥ सेनं विलोक्या मर्षमुदयम् ॥ अम्यधावन्निशुंभो यमु
खया सुरसेनया ॥ ४ ॥ तस्याग्रतस्तथा पृष्टे पार्श्वयोश्च
महासुराः ॥ संहृष्टो ह्यपुटाः कुक्कुहाहं तु देवीमुपाययुः ॥ ५ ॥ राम ॥
॥ आजगाम महावीर्याः शुंभोपि स्वबले वृजः ॥ निहंतः ॥ ७ ॥

वंडिकाकोपात्कुत्वा युद्धं तु मातृभिः ॥ ६ ॥ ततो युद्धम
तीव्रं सिद्धे व्याशुंभनिशुंभयोः ॥ शरवर्षमतीवोग्रमे
द्ययोरिव वर्षतोः ॥ ७ ॥ चिक्रे दास्ता कुरांस्ताभ्यां वंडि
कास्वशरीकैरेः ॥ ताडयामास वांगेषु शस्त्रोच्चैरसुरै
श्चरे ॥ ८ ॥ निशुंभो निशितं खड्गं वर्मवादाय सुप्रभं ॥

॥ वी० ॥ अता इयं मूर्द्धि सिंहं देव्या वाहनमुत्तमं ॥ ९ ॥ ताडिते वा
॥ ७८ ॥ हने देवी धार प्रेशासि मुत्तमं ॥ निशुंभस्याशु विच्छेदे वर्म
वाप्यष्टवद्रकं ॥ १० ॥ किञ्चे वर्मणि शिखरं वशक्तिं विच्छे
यसो मुरः ॥ नाम यस्य स हि धावक्रे वक्रेशाभिमुखगतां ॥ रामः ॥
॥ ११ ॥ को वा ध्मातो निशुंभो यश्च लज्जया हृदयानवः ॥ आ ॥ ७८ ॥

यातं मुष्टियातेन देन वाप्यष्टवर्गायत ॥ १२ ॥ आविध्या
यगदासोपि विक्षेपवर्दितां प्रति ॥ सापि देव्या त्रिश्चले
नभिन्ना भस्मा त्वमागता ॥ १३ ॥ ततः परश्च हस्तं तमाः
यातं देत्यपुंगवः ॥ आहत्य देवी वागोद्येरया तयत भू
तले ॥ १४ ॥ तस्मिन्निपतिते भुमौ निशुंभो भिमविक्र

॥ वी० ॥ मे॥ भ्रातर्यतिवसं कुद्रः प्रययो हं तुमं वि कां ॥ १५ ॥ भरण

॥ १६ ॥ स्यस्तथा त्पुञ्जै गृहीतपरमायुधैः ॥ भुजेरष्टाभिरनुत्ते
व्याप्याशोषं वमौ नभः ॥ १६ ॥ तस्या यां तं समा त्वा क्य देवी
शंखमवादयत् ॥ ज्याशब्दं वापि धनुश्च काशतिवदुःस ॥ राम ॥
हं ॥ १७ ॥ पुरयामास ककुभो निजं दंटास्वनेन च ॥ समस्त ॥ १८ ॥

देत्येतेन्यानां तेजोवधविधायिनां ॥ १७ ॥ ततः सिंहो म
हानादैत्याजिते भहामदेः ॥ पुरयामास गगनं गां तथै
व दिशो दृश ॥ १८ ॥ ततः काली समुत्पत्य गगनं दमामता
उच्यते ॥ कशम्यां तन्निनादेन प्राकव्य नास्तेति रोहिताः ॥
२० ॥ अष्टादहासमशिवं शिवदूतिवकारह ॥ ते शैवे

॥ ८० ॥ रसुरास्त्रेषु शंभः कोपपरं ययो **॥ २१ ॥** दुरात्मं स्तिष्ठति ह
॥ ८० ॥ निव्याजहारं विकायदा **॥** नदा जयेत्यभिहितं देवैराका
 शं स्थिते **॥ २२ ॥** शंभे नागत्यया शक्तिमुत्काजालाः
 तिभीषणा **॥** आयांती वह्नि कूटाभास्तानिरस्तमहोत् **॥ राम ॥**
 कया **॥ २३ ॥** सिंहनादेन शंभस्य व्याघ्रं लोकत्रयांतरं **॥ ८० ॥**

निर्घातनिखनेद्योरोजितवानवनीयते **॥ २४ ॥** शंभमु
 क्तं कुरां देवी शंभस्तत्प्रहितं शरान् **॥** विद्धेदस्वमोहं ग्रेः
 शतशोपसहस्रशः **॥ २५ ॥** ततः सार्वकिका कुडाश्च
 लेनाभिजघानतः **॥** सतदाभिहतो भूमो भूर्धितो निपः
 पातहः **॥ २६ ॥** पुनश्च कृत्वा बाहूनामयुतं हनुजस्वरः **॥**
 ततो निशंभः संघ्राप्य वेतनामत्र कार्मुकः **॥** आजघान शूरं देवीकान्तिके

सरिसंनया ॥ २

॥ वी० ॥ चक्रायुधेनदितीजः छादयामांसवडिका ॥ २७ ॥ ततो
॥ ८१ ॥ भगवतीकुद्धादुर्गादुर्गातिनाशिनी ॥ विद्धेदत्तानिच
क्रानिस्वशरेः शायकाश्चतान ॥ २८ ॥ ततोनिशुंभोवेगे
नगदामादायवडिका ॥ अभ्यधावत्तैवेहंतुं देत्पुननास ॥ राम ॥
माहृतः ॥ ३० ॥ तस्यापततपूर्वाशुगदाविद्धेद्वडिका ॥ ८१ ॥

खड्गेनशितधोरणासवश्रुलंसमाददे ॥ ३१ ॥ शूलहस्तं
समायांतनिशुंभः ममगर्दनं ॥ हृदिदिव्याधश्रुतेनवेगा
विद्धेनवडिका ॥ ३२ ॥ भिनस्यतस्यश्रुतेनहृदयान्निः
स्ततोपरः ॥ महाबलोमहावीर्यस्तिष्ठेतिपुरुषोवदन् ॥
३३ ॥ तस्यनिष्क्रामतोदेवीप्रहस्यस्वनवत्ततः ॥ शिरश्चि

॥ वी० ॥

॥ ८२ ॥

केदखडेनततोसावयतद्रुवि॥३४॥ ततः सिंहश्चखा
दोअंदंद्वाहुसमिशो धरान॥ असुरांस्तथा काली
शिवदूति तथा परान॥३५॥ कोमारिशक्ति निर्भिन्नाः
किचेनेश्वरमहासुराः॥ ब्रह्मराणीमंत्रधृतेनतोयेवान्येनि ॥ रामः॥
राकताः॥ माहेश्वरीविश्वलेनभिन्नाः पेतुस्तथापरे ॥ ८२ ॥

वागहीतुं द्रव्यातेन केवि चूर्णी कृताभुवि॥३६॥ एवं उखं
उचवके शावेष्म व्यादानवाः कृताः॥ वज्रेणावेन्द्रिहस्ता
अविमुक्तेन तथापरे॥३७॥ केवि द्विनेश्वरसुराः केवि न
ष्टामहाहवात्॥ भक्षीतायापरे काली शिवदूती मृ
गाधिपेः॥३८॥ ॥ इति श्रीमार्कंडेयपुराणोपाख्यानं ॥

॥ ८० ॥ केमन्वन्तरे देवी महात्म्ये निशुंभवधः नवमो ध्यायः ॥

॥ ८३ ॥ रुषिरुवाच ॥ निशुंभं निहतं दृष्ट्वा धातरं प्राणसंसितं ॥

हन्यमानं वलं वैवशुंभः क्रुद्धो ब्रवीद्वचः ॥ १ ॥ वला

वलेया दुष्टे त्वमा दुर्गे गर्वमा वह ॥ अन्यासां वलमा ॥ रामः ॥

श्रित्य युद्धं सियाति मानिनी ॥ २ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ पुरे ॥ ८३ ॥

८४

वाहं जगत्पत्रद्वितीया काममापरा ॥ पश्येता दुष्टमये

विविशं त्यो मद्विभूतयः ॥ ३ ॥ रुषिरुवाच ॥ सतः सम

स्तास्ता देव्यो ब्रह्मणी प्रमुखा नयं ॥ तस्य देव्या स्तनौ

जगमुरे केवासी तदा विका ॥ ४ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ अहं

विभूत्या बहुभिरिह रूपैर्यदा स्थिता ॥ तत्स हतं मये

॥६०॥ केवलिहाम्पाजोस्थिरोभवा॥५॥ रुषिसुवावा॥ ततः प्र
॥६४॥ वदन्तेयुद्धं देवाः अंभस्पवोभयोः॥ पश्यतां सर्वदेवा
नामसुराणां वदारुणां॥६॥ शरवर्षः शितैः शस्त्रैस्त
थास्त्रैश्चैवदारुणैः॥ तयोर्युद्धमभूद्भूयसर्वलोकभ ॥६॥ रामः॥
यंकं॥७॥ दिव्या न्यस्त्राणि शतशो मुमुवे न्यथाविका॥६४॥

वभंजनाग्निदेत्येन्द्रस्तत्प्रतिचातकर्तृभिः॥८॥ मुक्तानि
तेन वास्त्राणि दिवानि परमेश्वरी॥ वभंजनी लयेवो
यं हंकारो वारणादिभिः॥९॥ तता शरशतैर्देवी मा
छादयते सा सुराः॥ सापितकुपिता देवी धनुश्चिह्नैर्दे
वभिः॥१०॥ छिन्ने धनुषि देत्येन्द्रस्तथा शक्तिमथा दे

॥३०॥
॥८५॥

विष्णुदेवीवक्त्रेतामप्यस्यकरेस्थितां॥११॥नतःखः
उपादायशतचंद्रवमानुमत्॥अभ्यधावत्तदादेवीदे
त्यानामधियेश्वरः॥१२॥तस्यापततपूर्वासुखद्विष्णु
द्वंद्विका॥धनुर्मुक्तैःशितैर्वीर्यैश्चर्मवार्ककणमत्तं॥रामः॥
॥१३॥अथाश्रयात्तयामासरथसारथिनासहः॥हता॥८५॥

श्वःसतदादेत्यःक्षिप्तवन्नाविसारथिः॥१४॥नग्राहमुद्र
रंधोरंभवि कानिधनोद्यतः॥विष्णुदेवपततस्तस्यमुद्ररं
निश्रितैःशरैः॥१५॥तथापिसोभ्यधावत्तामुष्टिमुखं
मवेगवान्॥समुष्टिपातयामासहृदयेदेत्यत्युग
वः॥१६॥देव्यास्तवापिसादेवीतलेनोत्स्यताडयत्॥न

॥ ८० ॥ लप्रहारमिदं नोनियपातमहीतले ॥ १७ ॥ सदैव्यराजः
॥ ८६ ॥ सहसा पुनरेव न यो स्थितः ॥ उत्पत्य व प्रशस्योच्चैर्देवी
गगनमास्थितः ॥ १८ ॥ तत्रापि सानिगधारायुयुधेनेन
वंडिका ॥ निपुद्रखित दौदैत्य वंडिका वरस्यरां ॥ १९ ॥ व ॥ रामः ॥
क्रतुः परमं युद्धं मुनिविस्मयकारकं ॥ ततो नित्युद्धं सुवि ॥ ८८ ॥

रं कृत्वा तेनां विकासहः ॥ २० ॥ उत्पाद्य भ्रातया सविद्धे
पधरणी तले ॥ सक्षिप्तो धरणी प्राप्य मुष्टिमुद्यमो वेगि
नः ॥ २१ ॥ अभ्यधा वत दुष्टात्मा वंडिका निधने कृया ॥ त
मायां तजतो देवी सर्वदैव्य जनेश्वर ॥ २२ ॥ जगत्या पात
यामास भीत्वा सुलेन वक्षसी ॥ सगता सुः प्रपातो र्वा

॥४०॥ देवाश्चलाग्रविशतः॥२३॥ वालयंसकलापृथ्वीसा

॥८७॥ द्विदीयांसयवतां॥ततः।प्रसन्नमखिलंहेतेतस्मिन्नु

त्तमनि॥२४॥ जगत्स्वास्यामतीवायनिर्मलंवाभवन्न

मः॥उत्पातमेवासेकायेप्रागासंलेशमंययुः॥२५॥ रामः॥

सरितोमार्गकाहिन्यस्तथाशुभनिपातिते॥ततोदेव॥८८॥

गणाःसर्वदुर्षनिर्भयमानताः॥२६॥वभूवुर्निहतेतस्मिन्

गंधर्वात्तलितंजगुः॥अवादयंस्तथेवान्येननुत्तुष्टास

शेगणाः॥२७॥पुण्यास्तथावाताःसुप्रभोभूदिवक

रः॥जज्वलुश्चाग्नयःशान्ताःशान्तादिजनिजःसुखाः॥

२८॥इतिश्रीमार्कंडेयपुराणोपावर्णिकेमन्वन्तेमहात

॥ वी० ॥ मेष्ठं भवधः दशमो ध्यायः ॥ रुषिरु मन्व ॥ देव्या हते तः
॥ ८८ ॥ अमहा सुरेन्द्रे सेन्द्रा सुयवन्निपुण गमास्ता ॥ कात्यायनी
तुष्टुवुरिष्टलाभा द्विकाशिवक्रा बुविकाशिताशा
॥ १ ॥ देवाञ्चु ॥ देवि प्रयत्नात्तिहरे प्रसीद प्रसिद्धमा ॥ रामः ॥
तर्जगतो विवर्त्य ॥ प्रसीद विष्वेश्वरिणा द्विविष्वत् ॥ ८८ ॥

मीश्वरी देवी चराचरस्य ॥ २ ॥ आधारभूता जगतस्त्वमे
कामही स्वस्वये गायतः स्थितारि ॥ आपां स्वरूपस्थित
या त्वेयेन दायते क्लृप्तमलंघ्य विर्या ॥ ३ ॥ त्वं वैष्णवी श
क्तिरनंतवीर्ये विश्वस्य विजं परमात्मिमायाः ॥ संमोहि
नं देवी समस्तमेतत्त्वं वैष्णवं संनाभू विभूतिहेतु ॥ ४ ॥ वि

॥ वी० ॥ द्याः समस्तास्तव देवि भेदाः स्त्रियः समस्ताः सकला ज
॥ ८८ ॥ गत्सु ॥ त्वयैकया पूरितमं ध्वयेत त्का ते स्तुतिः स्तव्यपरा
परोक्तिः ॥ ५ ॥ सर्वभूताय दा देवी स्वर्ग मुक्ति प्रदायि ॥ त्वं
स्तुतास्तुतये का वा भवंतु परमोक्तयः ॥ ६ ॥ सर्वस्य बुद्धिः ॥ रामः ॥
रूपेण जनस्य हृदि संस्थिते ॥ स्वर्गाय वर्ग दे देवी नारा ॥ ८८ ॥

यशिनमोस्तु ॥ ७ ॥ कलाकाष्ठादिरूपेण परिणाम प्र
दायिनी ॥ विश्वस्य परमौ शक्ते नारायणिनमोस्तुते ॥ ८ ॥
॥ सर्वमंगलमांगल्येशिवे सर्वार्थसाधके ॥ शरणे अं
बके गौरि नारायणि नमोस्तुते ॥ ९ ॥ स्तुति स्थिति वि
नाशानां शक्तिभूते सनातनी ॥ एषा अथ एषा मयेना

॥ ३० ॥ रायगानमोस्तुते ॥ १० ॥ सरणागतदिनार्तपरित्राणा
॥ ३० ॥ पराप्रो ॥ सर्वस्वार्तिहरेदेवीनारायणानमोस्तुते ॥ ११ ॥
हंसयुक्तविमानस्थेब्रह्मागिरूपधारिणि ॥ कौशामः
क्षरिकेदेवीनारायणानमोस्तुते ॥ १२ ॥ विश्ववन्द्य ॥ रामः ॥
हिधरेमहावृषभवाहिनी ॥ माहेश्वरिस्वरूपेणाराय ॥ ३० ॥

शानमोस्तुते ॥ १३ ॥ मयूरकुङ्कुरवृत्तेमहाशक्तिधरेनवे
॥ कौमारिरूपसंस्थानेनारायणानमोस्तुते ॥ १४ ॥ शंखव
क्रगदाशार्ङ्गगृहीतपरमायुधे ॥ प्रसिद्धैष्मवीरूपे
नारायणानमोस्तुते ॥ १५ ॥ गृहीतोयमहावक्रेदंष्ट्रा
धृजवसुंधरे ॥ वराहरूपिणिशिवेनारायणिनमोस्तुते

॥ ४० ॥ ॥ २६ ॥ नृसिंहरूपीणाग्रेणाहं तुंदेत्याचूतोद्यमे ॥ त्रे
॥ ४१ ॥ लोकत्राणासहितेनारायणि नमोस्तुते ॥ १७ ॥ किरिटि
निमहावजेसहस्रनयनोच्चले ॥ वत्रप्राणाहरेर्वेदीः
नारायणि नमोस्तुते ॥ १८ ॥ शिवदूतिस्वरूपेणाहं तुंदेत्याचूतोद्यमे ॥ रामः ॥
नमहावले ॥ धीररूपे महारागेनारायणि नमोस्तुते ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ दंष्ट्राकशलवदनेशिरोमालाविभूषणो ॥ चामुंडे
मुंडमथनेनारायणि नमोस्तुते ॥ २० ॥ लक्ष्मीलज्जे
महाविद्येश्वरेपुष्टिस्वधेध्रुवो ॥ महारात्रिमहाविद्ये
नारायणि नमोस्तुते ॥ २१ ॥ सिधेसरस्वतीवरेभूतिदा
श्रवितामसिनि यते त्वं प्रसीदंशेनारायणि नमोस्तुते ॥

॥ वं० ॥ २२ ॥ सर्वतः पाणि पादांते सर्वतोऽक्षि शिरो मुखि ॥

॥ ६२ ॥ सर्वतः अवरो द्यारो नागयशिनमोस्तुते ॥ २३ ॥ सर्व
स्वरूपे सर्वेशे सर्वशक्ति समन्विते ॥ भयेभ्यः स्वाहि नो
देवि दुर्गे देवि नमोस्तुते ॥ २४ ॥ पूजते वदनं सोम्य लो ॥ रामः ॥
वनत्रयभूषितं ॥ पातु नः सर्वभीतिभ्यः कात्यायनि ॥ ६२ ॥

नमोस्तुते ॥ २५ ॥ ज्वाला कणलमत्पुग्रमशेषासुरसू
दनं ॥ विश्रलं पातु नो भीतिर्मद्रं कालिनमोस्तुते ॥ २६ ॥
हिनस्ति देत्यजे जासि खनेनापूर्यया जगत् ॥ सा घटा
पातु नो देवि पापेभ्यो नः सुतानि व ॥ २७ ॥ असुरास्तु
ग्वसाय कवर्चि तस्ते करो ज्वलः ॥ अभायखड्गो भ

॥ २० ॥ वसुवन्तिकेत्यानववयं ॥ २१ ॥ रोगानशेषानपहंसितुष्ट
॥ २३ ॥ रुष्टानुकामान्सकलानभिष्टान् ॥ चमाश्रितानानवि
यनशशां त्वामाश्रिताह्वाअयताप्रयान्ति ॥ २४ ॥ पुनर्
कृतयत्कृदनेत्वयाद्यधर्मद्विषादेवी महामुराराणां ॥ २५ ॥ राम
परनेकेवकुधाममूर्तिरुत्तारविकेतप्रकरणनिकान्ता ॥ २६ ॥

॥ ३० ॥ विद्याशुशस्त्रेषुविवेकदिग्बेष्येषुवाक्येषु
वकात्वद्वया ॥ ममत्वगतेतिमहाधकारेविभ्रामयस्य
तदतिवविश्वं ॥ ३१ ॥ रक्षांसियत्रोयविषाच्चनागायः
त्रारयोदसुवत्तानियत्र ॥ दावानलोयत्रतथाद्विम
धेतत्रस्थितान्वपरिपासिविश्वं ॥ ३२ ॥ विश्वेश्वरित्व

॥१०॥

॥११॥

परिपासिविश्वविश्वान्मिकाधारयसीतिविश्वं॥वि

श्वेश्वंद्याभवतीभवंतिविश्वाअथायेत्वयिभक्तिन

म्रा॥३३॥देवीप्रसीदपरिपालयनोरिमितेर्नित्यंयथा

सुरवधादधुनेवसद्यः॥पायानिसर्वजगतांप्रशमन॥राम॥

याश्रुत्यातयाकजनितांश्चहोपसर्गान्॥३४॥प्रण॥६४॥

तानांप्रसीदत्वंदेविविश्वार्तिहारिणा॥त्रैलोक्यवाः

सिनामीत्येतेलोकानांवरदाभव॥३५॥श्रीदेव्युवाच॥

वरदाहंसुरगणावरयन्मनसेसद्यः॥तं वृणुध्वं प्रयच्छा

मिजगतामुपकारकं॥३६॥देवाउचुः॥सर्वबाधाप्रश

मनंत्रैलोक्यस्याखिलेश्वरि॥पूर्वमेवत्वयाकार्यम

॥ वी० ॥ स्मेरेरिविनाशनं ॥ ३७ ॥ श्रीदेवुवाच ॥ विवस्वतेतरे
॥ रूप ॥ प्राप्तेऽष्टाविंशतिमेयुगे ॥ शंभोनिशंभश्चैवान्याबुभ्य
स्तेपतेमसुरौ ॥ ३८ ॥ नंदगोपश्चदेजातायसोदागर्भसं
भवा ॥ ततस्तौनाशयिष्यामिर्विध्वावनिवासिनी ॥ ३ ॥ राम ॥
॥ पुनरप्यनिरोद्रारूपेणाष्टयिवीतले ॥ अवतिर्यह ॥ ४ ॥

निष्पानिवप्रविंतांश्चदानदान ॥ ४० ॥ भक्षयंत्याश्वः
तांनुआन्वेप्रविन्तान्महासुरान् ॥ रक्तादंताभविष्यति
शक्तिमिकुसुमोपमा ॥ ४१ ॥ ततोमादेवताः स्वर्गंमर्त्य
लोकेवमानमाः ॥ स्तुवंतोव्याहरिष्यतिसततंरक्तदं
तिका ॥ ४२ ॥ भूयश्चक्षतवार्षिक्यामनावृष्ट्यामनांभसि

॥३०॥ मुनिभिः संस्तुता भूमौ संभविष्याम्ययोनिजा ॥४३॥ त
॥३६॥ तः शान्तेन मे त्राणां निरिदिष्यामि यन्मुनिनः ॥ कीर्तयि
ष्यन्ति मनुजाः शतादिमिति मां ततः ॥४४॥ ततो ह
भरिवत्सं लोकमात्मदेवसमुद्भवे ॥ भरिष्यामि सुराः ॥ राम ॥
शाकैरावृष्टेः प्राणाधारकैः ॥४५॥ शाकं भरीति विष्या ॥ ३६ ॥

ति तदा यास्याम्यहं भुवि ॥ तत्रैव ववधिष्यामि दुर्गमा
ख्यमहासुरं ॥४६॥ दुर्गा देवीति विख्यातं तन्मे नामः
भविष्यति ॥ मुनश्चादृश्यदाभीमं रूपं कृत्वा हि मावत्से
॥४७॥ रक्षांसि भक्षयिष्यामि मुनीनां त्राणाकारणा
तः ॥ तदा मां मुनयः सर्वस्तोष्यंत्यामं ममूर्तयः ॥४८॥

॥ ॐ ॥ भीमादेविति विष्णोर्नमो नाम भविष्यति ॥ यदा ह
॥ १२ ॥ शारव्यस्त्रे लोके महाबाधां करिष्यति ॥ ४ ॥ तदा ह
भामरं रूपं कृत्वा संख्येयं वदपदं ॥ त्रेलोक्यस्य हि ता
र्थाय बधिष्यामि महासुरा ॥ ५ ॥ भामरिति वमं लोका ॥ राम ॥
स्तदा स्तोष्यति सर्वतः ॥ इत्थं यदा यदा बाधा दाने वा ॥ ६ ॥

था भविष्यति ॥ ५ ॥ तदा तदा वतीर्या हं करिष्याम्य
रिसंक्षयं ॥ ५ ॥ इति मार्कण्डेय पुराणे सावर्णि
के मन्वन्तरे देवी महात्म्ये नारायण स्तुति प्रकाशो
ध्यायः ॥ ॥ श्रीदेवुवाच ॥ प्रभिः स्तुते श्रमं नि त्वं स्तो
ष्यते यः समाहितः ॥ तस्याहं सकला बाधा शमयि

॥ ३० ॥ ष्याम्यसंशयं ॥ १ ॥ मधुकैटभनाशं वमहीषासुरद्या
॥ ३८ ॥ तनं ॥ कीर्तयिष्यामि ते तद्वद्वधं शंभुनिशंभयो ॥ २ ॥ अः
सृम्यावचतुर्दश्या नवम्या वै कवे तसः ॥ ओ ष्यति वैव
येभक्त्या मम हहात्म्यमुत्तमम् ॥ ३ ॥ न ते वादुः कृतं किं ॥ राम ॥
वितुदुः कृतोत्थानवापदः ॥ भविष्यति नदारिद्र्यं न ॥ ४ ॥

चैवेष्टवि योजनं ॥ ४ ॥ शत्रुतो न भयं तस्य दुःसृतो वा न
राजतः ॥ न शस्त्रानलतो योद्यात्कदाचि त्संभविष्यति
॥ ५ ॥ तस्मान्ममेतन्महात्म्यां पठितं व्यसमादिह ते ॥
ओ न वंचसदा भक्त्या परं स्वल्पयनं हितम् ॥ ६ ॥ उप
सर्गानशेषांस्तु महामारिस्तमुद्भवान् ॥ तथा विविध

॥ १० ॥ मुत्पातं महात्म्यं शमयेन्मम ॥ ७ ॥ यत्रैतत्पठ्यते सः

॥ ११ ॥ मयि ह्येतत्पठ्यते न मे मम ॥ सदा न तद्विमोक्षाय सान्नि

ध्यं तत्र मे स्थितं ॥ ८ ॥ बलिप्रदाने पूजायामग्निका

र्यमहोत्सवे ॥ सर्वमेतच्चरितं मुच्यते श्राव्यमेव ॥ ११ ॥ रामः ॥

॥ १२ ॥ जानता जानता वापि बलिपूजां तथा कृतं ॥ १२ ॥

प्रतिविष्याम्यहं प्रीत्या बन्दिहो मं तथा कृतं ॥ १० ॥ शर

त्काले महापूजा क्रियते यावद्वार्षिकी ॥ तस्यां मे मे तन्म

हात्म्यं श्रुत्वा भक्तिरसमन्वितः ॥ ११ ॥ सर्वबाधाविनिर्मुक्तो

धनधान्यसुतान्वितः ॥ मनुष्या मत्पुसादेन भविष्यति

न संशयः ॥ १२ ॥ श्रुत्वा मे मे तन्महात्म्यं तथा बोध्यतयः

॥ वी० ॥ अभाः ॥ पराक्रमं वयुः केषु जायते निर्भयः पुमान् ॥ १३ ॥

॥ १०० ॥ शिष्यवः संक्षयं याति कल्याणं वोपपद्यते ॥ नंदते च कु
लं पुंसां महात्म्यममंष्टस्वताम् ॥ १४ ॥ शान्तिकर्मणि
सर्वत्र तया दुःस्वप्नदर्शने ॥ ग्रहपीडासु चोग्रासु महात्म्यं ॥ रामः ॥
शृणुयान्मम ॥ १५ ॥ उपसर्गः शमं यामि ग्रहपीडाश्च ॥ १०० ॥

दाहराणाः ॥ दुःखं प्रचनृभिर्दृष्टं सुखं प्रमुपजायते ॥ १६ ॥ वा
लग्रहाभिभूतानां बालानां शान्तिकारकं ॥ संध्यातमे दे
वचरणां मैत्री करणमुत्तमम् ॥ १७ ॥ दुर्दृष्टानां मशेषाणां
वल्लहानि करणं ॥ रक्षोभूतपिशुवाणां यठनादेव ना
शनं ॥ १८ ॥ सर्वममैतन्महात्म्यममं निधिकारकं ॥ यः

॥ १० ॥ अपुष्पाद्यधूषेय्यगंधदीपैस्तथोत्तमैः ॥ ११ ॥ विप्राशांभो
॥ १०१ ॥ जनैर्होमैः प्रोक्षणीयेरहर्निशां ॥ अन्यैश्चविविधैर्भोगैः
प्रदानैर्वत्सराया ॥ १२ ॥ प्रीतिर्मे क्रियते यास्मिन्सकृत्
सुवरितेश्रुते ॥ अतंदरतिपापानि तथागोप्यप्रयच्छति ॥ रामः ॥
॥ १२ ॥ रक्षाकरोतिभूतेभ्योयन्मनांकीर्तनमम ॥ पुद्गेषु ॥ १०१ ॥

वरितं जन्मदुष्टदैत्यनिवर्हणं ॥ १२ ॥ तस्मिंश्चुते वैरिह
तमयं पुंसानजायते ॥ पुष्पाभिः स्तुतयो याच्ययाच्य
वह्नार्घ्यभिः कृताः ॥ १३ ॥ वह्नाणावकृतास्तास्तु प्रयच्छं
ति शुभां मतिं ॥ अस्मै प्रातरेवापि दावाग्निपरिवारि
तः ॥ १४ ॥ दसुभिर्वावृतः शून्ये गृहीतो वापि शत्रुभिः ॥

॥८०॥ सिंहो व्याघ्रनुयातो वा वने वा वनहस्तिभिः **॥२५॥** राजा कु
॥१०२॥ द्वेन चार्जुनो बध्यो बंधगतोऽपि वाः **॥** आर्क्षीर्गोतो वा वा
 तेन स्थितः पोते महार्णवे **॥२६॥** पतन्तु वापि शस्त्रेषु
 संग्रामे भृशशरणाः **॥** सर्ववाधा मुचोरा मुवेदानाभ्यर्द्धि **॥ गमः ॥**
 तोऽपि वा **॥२७॥** स्मरं मे मेतच्चरितं नरो मुच्यत संकटात् **॥ १०२ ॥**

देव १

मम प्रभावात्सिंहा तस्य वो वैरिणस्तथा **॥२८॥** दूरावप्य
 त्वायं ते स्मरतश्चरितं मम **॥** कृषिस्तथा **॥** इत्युक्त्वा सा
 भगवती वडिका वडविक्रमा **॥** पश्यतां मे मेव देवा
 नान्तं वैवांतरधीयत **॥२९॥** तोषिदेवानि रातं काः
 स्वाधिकाशमथा पुरा **॥** यत्तन्मागमुजा सर्वं च कुर्वि

॥ व० ॥ निहतारयः ॥ ३० ॥ दिव्याश्च देव्यानि हतेषु भेदे वारिणो
॥ १०३ ॥ युधि ॥ जगद्धि धौ सिनितस्मिन्महोयैतुलविक्रमे ॥ ३१ ॥
॥ निशंभे च महावीर्ये शोभाः पातलमाययुः ॥ पर्वभ
गवती देवी सा नित्यापि पुनः पुनः ॥ ३३ ॥ संभूय कुरुते ॥ राम ॥
भुपजगतपरियालनं ॥ नयेत नमो ह्वते विश्वं सेवः ॥ १०३ ॥

विश्वं प्रसूयते ॥ ३३ ॥ सायाविता च विज्ञानं तुष्टा रुद्रिप्र
यच्छति ॥ व्याप्तं तैतत्सकलं ब्रह्मा जंमनु जेश्वर ॥ ३४ ॥
॥ माहाकात्यामहामहाकालीमहामारीस्वरूपया ॥
सेवकाले महामारी सेवसृष्टिर्भवत्यजा ॥ ३५ ॥ स्थिः
निकरोति भूतानां सेवकाले सनातनी ॥ भवकाले नृ

॥१०॥ तासै वलदमीर्द्धिप्रदायुहे ॥३६॥ सै वाभावे तथा न
॥१०४॥ क्षिमाविनाशायोपजायते ॥ लुतासंयुजिता पुष्पे धू
पगंधादिभिस्तथा ॥३७॥ तदातिवित्तपुत्राश्चमति
धर्मतथाशुभा ॥३८॥ इति श्रीमार्कंडेयपुराणोक्तं ॥ राम
कमन्वतरे देवी महात्म्ये भगवती वाक्पना महादेशिका ॥१०४॥

यः ॥ रुषिरुवाच ॥ एतत्ते कथितं भूपदेवी महात्म्य
मुत्तमं ॥ पूर्वप्रभावासा देवी यजेत धार्यते जगत् ॥१॥
विद्या तथैव क्रियते भगवद्विष्णुमायया ॥ तथा त्वमे
ष वै श्रुत्वा तथैवान्ये विवेकिनः ॥ मोह्यते मोहिताश्चै
व मोहमेष्वातिचापरे ॥ तामुपेहि महा राजशरणां परमे

॥३०॥ श्री॥३॥ आराधितासैव नृणां भोगस्वर्गाद्यवर्गदा॥ मा
॥१०५॥ केसोदय उवाच॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा सुराद्यः स नराधि
पः॥ प्रणिपत्य महाभाग तमृषिं संशितव्रतं॥४॥ निर्वि
रोधं तिममन्वेन गज्याय हरिणो नव॥ जगाम स दक्षयसे ॥ गम ॥
सर्ववैश्यामहा मुने॥५॥ संदर्शनाय मंवायानदी पुलि ॥१०५॥

नमास्थितः॥ सर्ववैश्यास्तपस्तेपे देवीसूक्तं परं जयन॥६॥
तो तस्मिन् पुलिने देव्याः कृत्वा मूर्तिमहीमयी॥ अर्हः
गावक्रतुस्तस्याः पुष्पधूपाग्नितर्पणोः॥७॥ निराहा
रो यताहोरो जन्मनस्कोसमाहितो॥ ददतु द्वेवल्लिचैव
निजगात्रास्तृणक्षितं॥८॥ पूर्वसभागधयतोस्त्रिभिर्व

॥ १० ॥ धैर्यतात्मनो ॥ परितुष्टा जगद्वात्रिप्रत्यहं प्राहुर्वटिका
॥ ११ ॥ देवुवाच ॥ यत्प्रार्थयेत्तया भूयत्तया वकुल
नन्दनः ॥ मत्तस्तत्प्रार्थ्यतां सर्वपरितुष्टा ददामि तत् ॥ १० ॥
श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ ततो वदन्तु योगज्यमविभ्रंस्यः ॥ राम ॥
नमजन्मनि ॥ अत्रैव वनिजं राज्यं हतशत्रुवलं वलात् ॥ ११ ॥ १० ॥

सापि वैश्वपस्ततो जानं वदन्ति विविशो च तसः ॥ ममेत्यह
मिति प्राजः संगविव्युत्तिकारकं ॥ १२ ॥ देवुवाच ॥ स्व
त्यैरहोभिर्नृपते स्वराज्यं प्राप्स्यसे भवान् ॥ हत्वारिपु
नस्त्वलितं तव तत्र भविष्यति ॥ १३ ॥ मृतश्च भूयः सं
प्राप्य जदेवा द्विवस्वतः ॥ सावर्गिको मनुर्नाम भवान्

॥ ३० ॥ भुवि भवीष्यति ॥ १४ ॥ वैश्ववर्चस्त्वया यश्च वरोऽस्मत्तोभि
॥ १०७ ॥ वांछितः ॥ तं प्रयच्छामि तं सिद्धये तव ज्ञानं भविष्यति ॥
१५ ॥ श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ इति दत्त्वा तयोर्देवी यथाभि
लषितं वरं ॥ वभूवां तर्हि तासद्यो भक्त्या ताम्यामभिदुता ॥ राम ॥
॥ १६ ॥ पूर्वदेवा वरं लब्ध्वा सुरयः क्षत्रियर्षभः ॥ सूर्या ॥ १०७ ॥

॥ ३० ॥ जन्म समासाद्य सावर्णिर्भवितामनु ॥ १७ ॥ इति श्री
॥ १०८ ॥ मार्कण्डेय पुराणे सावर्णिके मन्त्रे देवी महात्म्ये सु
र्यवैश्वयोर्वरप्रदानं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ ॥
मिति भाद्र शुक्ल ११ शोभा ॥ लिखितं मुकुन्दशर्म ॥ राम ॥
रामपुस्तकम् ॥ अभम् ॥ राम ॥ राम ॥ राम ॥ राम ॥ १०८ ॥

ASNA ARCHIVES

1.025

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ASHA ARCHIVES

ASHA ARCHIVES

